

DOMOVINA

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Knaflova ulica 5
Uredništvo „Domovine“, Knaflova ulica 5/II., telefon 3122 do 3126

Izhaja vsak četrtek

Naročnina za tuzemstvo: četrletno 9 Din, polletno 18 Din, celoletno 36 Din; za inozemstvo razen Amerike: četrletno 12 Din, polletno 24 Din, celoletno 48 Din; Amerika letno 1 dolar. — Račun pošte hranilnice, podružnice v Ljubljani, št. 10.711.

Začasna zakonska zaščita zadolženih kmetov

V narodni skupščini je bil v torek sprejet zakonski načrt o zaščiti kmeta. Ta zakon pomenja le začasen zasilen ukrep in bo veljal, dokler ne bosta uveljavljena zakona o razdolžitvi kmetov in o obrestnih merah, ki zahtevata daljše proučevanje. Začasni zakon o zaščiti kmeta vsebuje najglavnejše določbe obeh gori omenjenih zakonov in se uveljavlja le zaradi tega, ker so se našli ljudje, ki so hoteli izkoristiti položaj pred uveljavitvijo zakona o razdolžitvi kmetov in so začeli gnati zadolžene kmete na boben. Začasni zakon o zaščiti kmetov vsebuje med drugim:

Z dnem, ko stopi ta zakon v veljavo, se odgode vse prisilne prodaje in rubežni premičnin in nepremičnin kmetov, ki so v teku, nove prodaje pa niso dopustne. Z istim dnem se ukinejo tudi vse prisilne uprave kakor tudi začasni odvzem premičnin, izvedeni v svrhu izvršbe, odnosno zavarovanja. Te določbe veljajo tako dolgo, dokler se ne sprejme zakon o plačilnih olajšavah kmečkih dolgov, najdalje pa šest mesecev od dneva, ko stopi ta zakon v veljavo. Določbe tega člena veljajo tudi za osebe, ki so kot žiranti podpisale menice za kmečke dolgove.

Prisilne in javne prodaje premičnin in nepremičnin kmetov, izvršene po dnevu, ko je bil načrt zakona o zaščiti kmetov predložen narodnemu predstavništvu (19. marca), se razveljavijo. Kupec je dolžan vrniti vse kupljene reči, ako mu dolžnik vrne kupnino s šestodstotnimi obrestmi, ki tečejo od dneva, ko je kupec plačal kupnino. Če kupec kupljenih reči ne more več vrniti, ker jih je predelal, uporabil ali prodal naprej ali iz kakega drugega razloga, je dolžan vrniti vso vrednost teh reči, dotični kmet pa mu mora v tem primeru vrniti kupno ceno s šestodstotnimi obrestmi. Vrnitev se lahko zahteva najdalje šest mesecev po uveljavitvi tega zakona. Pri takem povračilu nepremičnin ni treba plačati prenosne takse.

Za terjatve, zaradi katerih je bila prisilna prodaja v smislu tega zakona odložena, je dolžan dotični kmet zadolženec plačati šestodstotne obresti letno od dneva tožbe razen v primeru, da je bila s sodbo ali poravnavo ali na kak drug način določena nižja obrestna mera. Če pa upnik prostovoljno pristane na odgoditev plačila brez tožbe ali če ne zahteva povračila pravnih stroškov, lahko znaša dogovorjena obrestna mera največ 10 odstotkov ne glede na prej določeno ali ob zadolžitvi dogovorjeno obrestno mero. Dogovor o obrestni meri je neveljaven, če obrestna mera presega s tem zakonom določeno obrestno mero.

Če pride denarni zavod v težkoče, pa izkazuje njegova bilanca več aktiv kakor pasiv, lahko ministrski svet na zahtevo dotičnega denarnega zavoda in na predlog ministra za trgovino in industrijo izda za vsak primer posebej uredbo z zakonsko močjo, s katero se določi rok za izplačevanje vlog in se izdajo drugi ukrepi za varnost vlagateljev in upnikov. Minister za trgovino in industrijo ima pravico, da v takem primeru imenuje za dotični zavod svojega komisarja,

Za kmeta v smislu tega zakona se smatrajo osebe, ki same obdelujejo zemljo s člani svoje rodbine in katerih davčna bremena izvirajo pretežno od kmetijstva, če njihova posestva ne presegajo 75 ha obdelane zemlje, odnosno 150 ha pri rodbinskih zadrugah. Prav tako se smatrajo za kmete v smislu tega zakona osebe, ki zaradi pomanjkanja lastnih delovnih sil s pomočjo najetih

ljudi obdelujejo zemljo, kakor tudi mladoletni, če se vzdržujejo z dohodka kmetijstva.

Določbe tega zakona ne veljajo za dolgove napram državi, samoupravnim korporacijam (občine, banovine), občinskim in banovinskim hranilnicam, Narodni banki, Državni hipotekarni banki, Pooblašeni kmetijski banki, združenim organizacijam kakor tudi ne za plačevanje alimentacij in dolgov, ki izvirajo iz kaznivih dejanj.

To je najglavnejša vsebina zakona, ki je sedaj v obravnavi še pred senatom.

Zgodba o dveh polovicah žabe

Dva soseda sta gnala svoji kravi na semenj, skopuh in navihanec. Skopuh je svojo prodal, navihanec pa je gnal sivko spet domov. Paznemu navihančevemu pogledu ni ušlo, da skopuh njegovo kravo kar požira z očmi, ker bi najtjasi imel poleg izkupička za svojo še njegovo kravo.

Ko je že legal mrak na cesto, sta zapazila sejmarja tolsto žabo, ki je nerodno kobacala preko ceste. Navihanec je izročil povodec skopuhu, pobral žabo in rekel: «Če sneš, sosed, to žabo, ti podarim svojo kravo.»

Skopuh je pogledal soseda, kravo in žabo, se popraskal za ušesom in udaril soseda v dlan: «Velja!» Z največjim samozatajevanjem se je spravil na čudni založaj. Navihanec je s strahom gledal, ko je skopuh že pojedel polovico žabe, in si mislil: «Glej ga, nemara jo pa res pojé in bom ob kravo.»

Lakomežev želodec se je pričel krčiti od nepravilne hrane, vendar se pa skopuh ni hotel podati, temveč je, videvši strah na sosedovem licu, ponudil tovarišu ostalo polovico žabe: «Če pojéš ti drugo polovico, pa ti krava ostane.» Hlastno je posegel navihanec po ponujani polovici in jo spravil pod streho.

Ko je bil gotov, sta soseda obstala sredi ceste, se spogledala in oba hkratu rekla: «Cemu sva pa vendar jedla žabo?» Da poplahneta čudno večerjo, sta sedla v občestno krčmo, naročila pol litra vina ter postala od tistega dne najboljša prijatelja.

Na to narodno zgodbo se spomnimo vedno, kadar vidimo, slišimo ali čitamo o nepotrebnih pravdah. Kokoš stopi na sosedovo njivo in pobere zrno, ki bi ga sicer pobral kakšen ptič ali pa bi neplodno segnilo. Pa že hiti sosed k odvetniku. Zaradi ene same kokoši morajo za tožbene stroške volj iz hleva in gredo njive na dražbo.

V hosti so pogosto meje dvomljive, ker ni pravih mejnikov. V dobri veri, da je kak krivenčast gaber njegov, ga odseka mejaš. Komaj desetak je vredno tam v hosti trško drevo. Znan je primer, da je zapraval nekdo za tak gaber ves hrib, polu lepega drevja.

Kaj so res potrebne tožbe zaradi takih malenkosti? «Za pravico se pravdamo», slišimo odgovor lrdoglavcev. Vemo, kako visi vsak kmet na vsakem koščku svoje zemlje in na vsaki bilki, izrasli iz njegovega grunta. Toda treba je odločno poudariti, da v večini primerov ne gre za pravico, temveč za brezprimerno trmo ali pa za lakomnost, združeno z željo po osveti. Pogosto se sliši v takih pravdah grda beseda: «Naj se pokadi, kamor se hoče, samo da pokažem sosedu, kdo sem jaz.»

Stara navada je železna srajca, to vemo vsi, zato bo hudo izkoreniniti le z besedo tisočletno dediščino našega rodu. Kakor hoče državno oblastvo zaščititi z zakonom kmeta pred oderuhi, tako bo morala naša skupščina tudi gledati na to, da z zakonom zatre v narodu to pravdarsko strast. Kaj bi se ne dal napraviti na primer zakon, ki bi dopuščal v pravdah za meje, pota, kokoši, mačke in slične male sporne zadeve sodniku samemu, da ne pusti pravne poti, če se stranki ne poravnata.

Koliko denarja bi se prihranilo, koliko jeze in sovraštva bi se preprečilo, če bi prodrli nauk iz zgodbe o dveh polovicah žabe v zadnjo gorsko vas naše lepe domovine!

Toda ne le v pravdah, temveč v vsem življenju se dan za dnem odgrava žalostna žabja zgodba. Na vseh prostorih, kjer se odloča usoda ljudi, bi morali vklesati v kamen zgodbo o dveh polovicah žabe. Mnogo več složnosti bi tako bilo v deželi.

Vojna proti jetiki

Mnogo čitateljev gre brezbržno preko poročil o protituberkulozni ligi (protijetični zvezi) in njenem dispanzerju, ker ne vedo cepiti pomena teh ustanov za ljudsko zdravje. V protituberkulozni ligi so se zbrali odlični bojevniki proti najhujši narodovi morilki jetiki.

V Ljubljani so lani ustanovili s pomočjo vseh zdravstvenih zavodov dispanzer. Kaj pa je protituberkulozni dispanzer? To je zdravstveni zavod, ki ga vodi mlad strokovnjak za jetiko dr. Prödan, pomaga pa mu izvežbana zaščitna sestra bolničarka. Naloga zavoda je, da izsledí vse jetičnike, ki imajo odprto jetiko, in prepreči širjenje jetike na zdravo okolico.

Pravkar je izdal dispanzer poročilo o prvih šestih mesecih svojega koristnega delovanja. Zavod je obiskalo v tem kratkem času 955 oseb. Odprtih, to je nevarno kužnih primerov je izsledil dispanzer 24. Če pomislimo, koliko zdravih ljudi okuži en sam tak jetičnik, vidimo, kako važno je delo tega zavoda. V opazovanje je bilo sprejetih 512 članov iz jetičnih družin. Izmečke je preiskal dispanzer 111 bolnikom in ugotovil jetiko v 27 primerih. Krvnih preiskav je bilo izvedenih 144. Z Röntgenom so pregledali 676 bolnikov in so napravili 15 röntgenskih slik. Preiskavno je zavod s tuberkulinom cepil 506 ljudi in ugotovil jetiko v 241 primerih. Zaščitna sestra

je obiskala 181 bolnikov. Stanovanja, ki so neprimerna in nezdrava, je odkril zavod pri 101 stranki.

Protituberkulozni dispanzer pa ne le preiskuje bolnike in preprečuje nadaljnje okužbe, temveč tudi zdravi v nekaterih primerih jetičnike. V teku prvih šestih mesecev je zdravil 45 bolnikov in je dal 15 bolnikom umetni pnevmotoraks (umirjenje in stisnjenje pljuč z vtisnjenjem zraka v bolno plat pljuč). Zelo sumljivih in verjetno jetičnih je našel dispanzer 37 bolnikov, škrofuloznih in na žlezah jetičnih pa 199 oseb. Bolniško zavarovanih je bilo 173 dispanzerskih bolnikov. Oblastva so poslala 15, bolnice in zdravilišča 7, zasebni zdravniki 29, šolska poliklinika 236, zaščitna seštra je pa izsledila 212 jetičnikov.

Dispanzer pa ne daje bolnim le pouka in zdravil, temveč tudi hrano, ki je v mnogih primerih prav tako važno sredstvo za bedne bolnike kakor prvo dvoje. Seveda ne more v tem pogledu zadostiti vsem potrebam, ker nima dovolj sredstev. V svojem delovanju je doslej razdelil dispanzer bolnikom 443 litrov mleka, 171½ kg kruha in izdal 6000 Din za bio-mleko ljudskošolskim otrokom, ki so ogroženi po jetiki. Dispanzer je razdeljeval tudi razkužila, izposojal žepne pljuvalnike in toplomere. V dveh primerih plačuje oskrbne stroške v hiralnici sv. Jožefa, v enem pa nosi polovico stroškov za zdravljenje.

Nepričakovani naval na dispanzer je dokaz, kako je bila ta ustanova v Ljubljani nujno potrebna. Posebno danes v času splošne gospodarske krize je postal dispanzer edino zatočišče mnogim bolnikom, ki so izgubili zaradi skrajšane bolezenske dobe v bolniških blagajnah pravo na zdravniško pomoč, a so še nesposobni za pridobitveno delo. V dispanzerju so bili deležni brezplačnega zdravljenja in drugih pripomočkov.

Vsi, ki jim je na srcu zdravje naroda, bodo največ koristili najbednejšim, če gmotno podprejo vzvišeno delovanje protituberkulozne lige, ki je pričela nesebičen in, kakor vidimo iz prvega poročila, uspešen boj proti jetiki. Namesto podpiranja raznih sumljivih delomrznikov darujte po svojih močeh za borbo proti jetiki na čerkovni račun 15.531 osrednji protituberkulozni ligi v Ljubljani.

Ali si že obnovil članarino Vodnikove družbe?

Soteščan:

Trnjeva pot ljubezni

Povest iz starih časov.

II.

Zlata gora, tako se je imenoval prijazen griček nekaj ur od Višavja. Na njem se je belil gradič enakega imena. Tu so gospodovali plemiči-poštenjaki, pravični in naklonjeni svojim podložnikom. Kamor je segala oblast Zlatogorčanov, tam ni bilo ne zatiranja ne krivice. Beriči niso pobirali krivične desetine in priganjali ljudi k pretiranemu delu. Tudi niso potrebovali bičev, zakaj ljudstvo je spoštovalo graščaka in se ni upiralo njegovim odredbam. Vrata grajske ječe so bila skoro vedno zaprta.

Zlatogorski graščak Viljem je bil dvakrat oženjen. Iz vsakega zakona je imel po enega sina. Oba je vzgojil v sočutju do ubogih trpinov. Adolf je bil starejši, vendar mu je prerinjal mlajši brat, ker ga je ščitila mati. Oče je bil Adolfu sicer naklonjen, ni pa se smel zamestiti svoji soprogi. Tako ji je moral ugoditi, da bo mlajši sin njegov naslednik. Upal je, da si bo še premislila, a je ostala odločno pri tej zahtevi.

Brata se zaradi tega nista sovražila. Adolf se ni več zanašal na nasledstvo. Zamislil si je načrte, kako bi prišel čimprej do svojega doma. Zavedal se je, da ga oče ne bo odslavil s praznimi rokami.

Politični pregled

V nedeljo so se vršile v Nemčiji ponovne volitve za državnega predsednika. Nastopali so trije kandidati, dosedanji predsednik Hindenburg, narodni socialist Hitler in komunist Thälmann. Od vseh treh

je Hindenburg dobil nadpolovično število glasov.

in sicer okrog 19 milijonov. Za Hitlerja je glasovalo okrog 13, a za Thälmanna blizu 4 milijone volilcev. Izvoljen je torej Hindenburg, ki bi pa bil pri sedanjih drugih volitvah izvoljen tudi, če bi le imel od vseh treh kandidatov največ glasov. Za ponovne volitve namreč ni več potrebno nadpolovično število glasov. Zmaga Hindenburga pomeni zmago razuma in zmernosti nad nestrpnim nemškim fašizmom. Francosko in angleško časopisje splošno izraža zadovoljstvo nad tem, da večina Nemčije odobrava politiko miru in sporazuma, vendar pa moči Hitlerjevcev, ki štejejo ogromno število 13 milijonov glasov, ni podcenjevati.

V ponedeljek se je v Ženevi

sestal glavni odbor razorožitvene konference.

Predsedoval je bivši angleški zunanji minister Henderson. Seje so se poleg drugih udeležili francoski ministrski predsednik Tardieu, angleški zunanji minister Simon, nemški odposlanec Nadolny in italijanski odposlanec Cavallero. Po govoru Hendersona je imel odposlanec Zedinjenih držav Gibson daljši govor, v katerem je naposled navedel

ameriške predloge o razorožitvi.

Po teh predlogih naj se odpravijo kot orožje tanki, topovi s kalibrom nad 155 mm in plini. V to svrhu je nujno potrebno jamstvo prizadetih držav, da se v primeru vojne ne bodo posluževale navedenega orožja. Glavni odbor razorožitvene konference naj po teh predlogih izdela načrt, kako naj se ustvari to jamstvo.

Italijanski fašisti trde v svojem časopisju, da imajo splošne gospodarske težave v Evropi svoje vzroke predvsem v političnih prilikah. Pravijo, da mirovne pogodbe niso v redu.

Italija celo grozi z izstopom iz Društva narodov, ako se ne izvrše izpremembe v mirovnih pogodbah.

Dnevnik «Popolo d' Italia» trdi, da sedanji položaj zahteva popravo nekaterih mirovnih določb,

ki jih je izkušnja pokazala za nevzdržljive in ki jih kažejo dogodki za vzrok gospodarske stiske.

Po vesteh iz Tokia se počuti japonska vlada v zelo neprijetnem položaju zaradi Rusije, katere nameni glede Daljnega vzhoda so zaviti v tajnost. Dočim se v Moskvi japonski poslanik Hirota in ljudski komisar Karahan vsak dan posvetujeta, so Rusi zbrali vzdolž mandžurske meje okoli 170.000 mož vojske.

Vrhovno poveljstvo ima general Blücher, šef generalnega štaba pa je general Putna. Vrhu tega pa je zbrala Rusija na mandžurski meji okoli 700.000 kmetov, ki gradijo utrdbe in se lahko vsak čas uporabijo v stalni vojski. Rusi so tudi zelo pomnožili svoja letala, tanke in druga vojna sredstva na Daljnem vzhodu. Pripravljeni sta dve armadi, ena s sedežem generalnega štaba v Čiti, druga s sedežem generalnega štaba v Vladivostoku.

GOSPODARSTVO

Kmetijski pouk

NEKAJ PRIPOMB K SAJENJU KROMPIRJA.

Prav je zapisal v zadnji številki «Domovine» neznan pisec: «Zal nimamo pri nas še nikakih posestev za gojitev semenskega krompirja, ki bi zaiagala kmetovalce z dobrimi novimi krompirjevimi sortami. Mi smo še vedno pri sorti magnum bonum, ki kaže vse znake pešanja.» Če pogledamo v druge dežele, vidimo, da se povsod trudijo pridelati na slabši zemlji prvovrstni krompir. Koliko posestnikov se peča tam s pridelovanjem semenskega krompirja, ki ga vsako leto dobro prodajo!

Pri nas sadi vsakdo, kar mu pač ostane v kleti ali zasipnici. Le Barjani kupujejo navadno vsako leto boljše semensko blago iz lažjih leg Gorenjske. Kakršna setev, taka žetev, velja v polni meri tudi za krompir. «Pa ga vendar mnogo pridelamo», bodo ugovarjali. Pri nas se pridelava navadno komaj polovica povprečnega hektarskega pridelka drugih naprednih dežel. Pri drugih pridelkih ni umestno primerjati donosov drugih dežel z našimi, krompir pa je pri nas glede talnih in podnebnih razmer tako na ugodnem, da bi moral dajati pač mnogo večje donose, donose.

Med Višavjem in Zlato goro je vladalo staro prijateljstvo. Gospodarji obeh gradov so bili skupni mejaši. Nikdar pa ni prišlo med njimi do kakega spora. Res so tlačani večkrat prekoračili mejo in posekali sosedu drevje ali pokosili travo. A kdo bi se oziral na take malenkosti!

Višavci in Zlatogorci so se pogosto obiskovali. Hodili so na lov in prirejali veselice. Tako so se med seboj vedno bolj spoznavali. Začel da se je gospoda na Višavju starala in naglo izumirala. Po smrti zadnjega graščaka je ostala samo še njegova edina hči Milena.

Adolfu se je nasmehnila zlata bodočnost. Vzljubil je višavsko edinko, katero mu je izročil njen oče na bolniški postelji, preden je izdihnil. Sanjal je o nevenljivi sreči; stezice, posute s cvetjem, so se vile pred njim v novo življenje. Nikdar ni misli, da bo žadel na neprijetne ovire.

Tisti dan, ko sta se srečala z nasprotnikom, se mu je začela trnjeva pot ljubezni. Mirni mladenič ni bil vaju takih spopadov, zato je tem bolj občutil nepričakovano žalitev. Prvi občutek bridkosti mu je kanil v mlado dušo.

«Čakaj, tega ti ne pozabim», mu je pretil, ko je jezdil proti domu. «Dan povračila ni več daleč. Tedaj mi boš dal zadoščenje. Domišljav si in napihpen, pa te bom uklonil...»

Zavest, da je bil napaden brez povoda, mu je skalila mir in zadovoljnost. Komaj se je premagal, da se ni vrnil in sporočil Mileni, kaj se mu je prigodilo. Ni ji verjel, da se bodo njene slutnje

tako hitro uresničile. Oh, če bi izvedela, kako bi jo zbegalo in potrlo! Noč in dan bi trepetala.

Sklenil je molčati. Toda kako naj prežene neprijetne spomine? Kadar se je razburil, tedaj ni imel obstanka. Takrat ni bil sposoben za nobeno delo.

Namenil se je oditi na lov, ki mu je bil najljubša zabava. Vabile so ga sence zelenega gozda in mu obetale razvedrila. Že si je v duhu izbral mesto, kjer se bo čudovito umiril. Ob žuborenju gozdnega potočka bo pozabil vse drugo razen Milene...

Svojega načrta pa ni mogel izvesti. Premetil ga je tujec, ki je nenadno prijezdil na dvorišče. Vprašal je po očetu graščaku in mu izročil zvitek papirja.

Graščak je spoznal pisavo. Pisal mu je brat, ki je živel daleč od njega. Imel je graščino in razsežno posestvo. Oboje je podedoval po stricu, ki je umrl brez potomcev.

Pismo je bilo obširno in se je glasilo:

«Ljubi brat! Prošnja ali prav za prav potreta me silita k pisanju. Znano ti je, da je bil grad, ki sem ga dobil po stricu, nekoč napaden in oblegan od Turkov. V grajski kroniki je vse to podrobno opisano. Grad je bil poprej bogat, po napadih pa je vse nekam izginilo. Turki niso ničesar odnesli, ker so morali premagani bežati. Zato je tem bolj čudno, kam je izginilo imetje. Kdo se je polastil dragocenega bogastva?»

Pri nas se še domalega vsi krompirjarji držijo stare navade, da režejo krompir za sajenje na krljce. Ta navada je še trdovraten ostanek iz prvih let uvajanja krompirja v naše kraje. V robcu ga je prinesla prababica pisca tega članka od sorodnikov domov. Varno so ga narezali na krljce, da je več izdala skromna semenska zaloga.

V naprednih, krompir pridelujočih državah nikjer več ne režejo krompirja, ker so mnogi pozikusi nesporno dognali, da je krompirjev gomolj že po naravi tako sestavljen, da je v spodnjem delu gomolja, kjer je le malo oči, shramba za prvo rast potrebnih lahko topljivih dušičnatih spojin. Vsak gospodar ve iz svoje izkušnje, da se v prvih tednih zaostalo tele nikoli tako ne popravi, da bi iz njega zrasla kaj prida krava. Če se dobro in naglo razvija mlada krompirjeva rastlina iz gomoljevih zalog, požene močne korenine in močno steblo, da rastlina krepko sesa iz zemlje in zraka hrano in jo nalaga v nove gomolje. Poleg tega je rezanje gomoljev lahko prav usodno za prenašanje raznih boleznih (raka, nekkih vrst gnilobe in drugih boleznih).

Za saditev se jemljejo navadno za kurje jajce debeli gomolji. Danes je povsem dognano, da celi krompirji prej poženejo, hitreje rasejo, prej cveto in dado izdatno večje pridelke kakor iz krljev zrasel masad. Pri tem je treba pomniti, da dado celi gomolji baš na lažjih peščeninah najlepše pridelke. Da se trati s celimi gomolji po nepotrebnem blago, ne drži, ker se sadi celi krompir bolj na redko kakor krljci. V suhih letih in sušnih tleh le saditev celih gomoljev navadno reši pridelok.

Sejmi

18. aprila: Kapele, Dolnja Lendava, Grahovo.
19. aprila: Novo mesto.
22. aprila: Motnik.

Tedenski tržni pregled

KROMPIR. V Zagrebu plačujejo beli krompir iz Slovenije po 122-50 do 127-50 Din, rdečkasti iz Slovenije pa po 140 do 145 Din za 100 kilogramov.

ZIVINA. Na zadnjem ptujskem sejmu so bile za kilogram žive teže naslednje cene: kravam 1-50 do 3-50 Din, telicam 2 do 4-50 Din, volom in

juncem 2 do 4-50 Din, bikom 1-75 do 3-50 Din, konjem po 450 do 2750 Din za glavo. Cena prašcem je bila na svinjskem sejmu v Ptujju 100 do 150 Din za rep, svinje pa so se prodajale po 4-50 do 6 Din za kilogram žive teže.

KRMA. Pomanjkanje in podraženje živinske krme sta letos zavzeli nenavadno obliko. V zvezi s pomanjkanjem je nastala neznosna draginja suhe živinske krme. Na mariborskem trgu se še prodaja seno po 95 Din, a v šmarskem okraju in drugod je cena senu že preseгла 100 Din za 100 kilogramov. To, so v primeru s cenami živine tako rekoč nemogoče cene, če pomislimo, da se ponekod slabša živina prodaja že po 1 Din za kilogram žive teže. Izenačenje cene krme in živine pospešuje propadanje živinoreje.

HMELJ. V zadnjem času je bilo v Savinjski dolini nekaj zanimanja za lanski pridelok in se je prodalo nekaj partij za inozemski račun po 3 do 4 Din za kilogram.

Cene tujemu denarju

Na zagrebški borzi smo dobili v valutah:
1 ameriški dolar za okrog 55-50 Din;
v devizah:

100 nemških mark za 1329-22 do 1340-02 Din;
100 italijanskih lir za 288-16 do 290-56 Din;
1 ameriški dolar za 55-89 do 56-17 Din;
100 francoskih frankov za 221-65 do 222-77 Din;
100 češkoslovaških kron za 166-32 do 167-18 Din.
Vojna škoda se je trgovala po 216-50 do 220 Din, investicijsko posojilo pa po 62 Din.

Kratke vesti

— **Zbor hmeljarjev v Žalcu.** V nedeljo se je vršil v Roblekovi dvorani v Žalcu občni zbor Hmeljarskega društva za Slovenijo. Zaradi obolenosti predsednika g. Robleka je vodil občni zbor podpredsednik g. Mihelčič iz Celja. Izčrpno poročilo o delovanju društvenega odbora v minilem letu je podal tajnik in blagajnik g. Petriček. Vse poslovanje je bilo v popolnem redu in je bil blagajniku soglasno podeljen absolutorij. Pojasnjena je bila nato tudi vsa zadeva, ki je povzročila nedavno precej razburjenja med našimi hmeljarji. Na hmeljski konferenci v Ženevi je namreč zastopal vse jugoslovensko hmeljarstvo, a pri tem séveda tudi savinjsko, zastopnik hmeljarjev iz Bačke. Slovenski hmeljarji so sicer želeli poslati na to važno konferenco lastnega zastopnika v

osebi g. inž. Dolinarja iz Celja, vendar jim to ni uspelo, ker država zaradi štednje ni mogla prispevati ničesar v ta namen, Hmeljarsko društvo pa tudi ni določilo za potovanje nobenega zneska. Zastopnik hmeljarjev iz Vojvodine je bil poslan na lastne stroške tamkajšnjih hmeljarjev v Ženevo, kjer je pač na svoj način zastopal tudi koristi našega hmeljarstva. Vršila se je nato volitev dveh pregledovalcev računov in sta bila ponovno izvoljena gg. Jošt in Naraks. Društvena članarina za prihodnje leto je ostala neizpremenjena v višini 10 Din. Posamezne hmeljarske podružnice so predlagale več važnih predlogov, tako glede letošnje pravočasne preskrbe železniških legitimacij za hmeljske obiralce, glede čimprejšnje uzakonitve enotnega hmeljskega izvirnega zakona za vso državo, glede obveznega označevanja savinjskega hmelja v hmeljskem okolišu od Celja do Vranskega z označbo «Spodnještajerski hmelj, Savinjska dolina» in glede preskrbitve dolgoročnih posojil hmeljarjem.

— **Druga banovinska vinska razstava in sejem v Ptujju.** Prijave se sprejemajo do 20. t. m. One, ki bodo prispele po tem roku, ne bodo več vpoštevane v razstavnem katalogu. To naj blagovoljivo prijavniki upoštevati.

— **Banovinska kmetijska šola na Grmu pri Novem mestu sprejme do 17. maja 20 učencev v pripravljalni gospodarski tečaj, ki bo trajal do 15. oktobra.** Ti učenci bodo imeli na dan po dve uri pouka v šoli, v ostalem času pa se bodo uporabljali pri delih v vseh panogah šolskega gospodarstva. Tečaj bo torej zelo uspešna priprava za vstop v redno šolo predvsem za one kmetijske sinove, ki imajo slabo predizobrazbo iz osnovne šole. Oni kmetje, ki žele poslati svoje sinove v redno šolo na Grmu, ki se prične v novembru, se opozarjajo, da učencev s slabo predizobrazbo (s slabim uspehom dovršeno enorazredno ali dvozredno šolo) ravnateljstvo ne bo predložilo za sprejem v redno šolo banski upravi, ako ne bodo obiskovali pripravljalnega tečaja. Nekateri učenci pripravljalnega tečaja bodo plačevali za oskrbne stroške po 400 Din na mesec, nekaj pa za znižano oskrbnino. Oni prosilci, ki prosijo za znižane oskrbnine ali za brezplačna mesta, morajo svojim prošnjam priložiti posestne liste in potrdila davčnega urada o višini davkov. Koristno je, priložiti tudi uradne izjave županstev o razmerah, v katerih se gospodarstvo nahaja (dolгови, nesreče in podobno). Pogoji za sprejem so: 1.)

Sam sem v svoji nagli obsodbi obdolžil parje in tatove. Stare ljudje v okolici pa pripovedujejo, da so zakladi zakopani okrog graščine. Nihče pa ne pokaže pravega mesta, kjer bi se dalo kaj izkopati. Verjetno je, da so tedanji graščaki poskrili premoženje, ko se je bližala sovražna vojska. Čudno je le, zakaj ga pozneje niso izkopali. Pa niso morda izkravali v ljutih bojih tisti, ki so skrivali zaklade? O vsem tem grajska kronika molči; najbrže ni bilo nikogar, ki bi bil vse to zapisal. Ali pa se je pisanje kam izgubilo.

Očital mi boš, da sem pust in dolgočasen. Res ti nisem dozdam še ničesar zanimivega povedal. Kdo ve, čemu odlašam. Menim zato, ker je šele pred dnevi posvetil nov žarek v temino...

Radoveden boš, kako je prišlo do nenadne izpremembe. Vidiš, reč je taka: ljudske govornice o zakladih niso mirovale. Zopet sem prebrskal stare listine, med katerimi sem naposled našel listič, razjeden od moljev. Na njem je zapisano: «Zaklad je zakopan tam...» Tudi črke so obledele, tako da se komaj še poznajo. Le s težavo sem jih prečital.

Trudil sem se več dni, da bi našel odtrgani listek — nadaljevanje tako važnega stavka. Vse iskanje je bilo neuspešno. Ne vem, ali so ga odnesli dobri ali slabi duhovi. Vendar ne bom odnehal prej, dokler ne najdem drago-

cenega papirja. Nekaj me vedno priganja, naj nadaljujem iskanje.

Sam pa ne zmorem vsega dela. Potrebujem zanesljivega in razumnega človeka. Spomnil sem se tvojega sina. Adolf je zele preudaren mladenič. Vabim ga, naj takoj pride k meni. Skupaj bova ugrabila in prodirala v minilost. Ves trud mu bo obilno poplačan. V nadi, da mi boš ustregel, te pozdravljam. Tvoj brat

Rudolf.»

Kakor se je Adolf razveselil vabila, tako mu je bilo po drugi strani neprijetno oditi od doma. Kdo bo tolažil njegovo drago zaročenko? Ali bo znala vzgojiteljica Hilda uspešno vršiti svojo nalogo? Kaj poreče Milena, ako nenadno odide?

Mladenič se je zamislil. «Hilda je modra gošpa, ki je pripravljena vse žrtvovati», je sklepal v svoji skrbljivosti. «Pokojni graščak je cenil njene zmožnosti, sicer bi ji ne bil zaupal vzgoje svoje edinke. Dovolj je imel priložnosti, da je preizkusil njeno plemenitost. Nikdar ni dvomil o njeni zanesljivosti, saj mu je bila po smrti njegove nepozabne soproge skrbna svetovalka. Vselej jo je vprašal, preder je kaj izvršil.

Preudaril je vse okolnosti in se prepričal, da za Mileno ni nobene nevarnosti. Morda jo bo posetil Oton, ako izve, da je odsoten njegov nasprotnik. A kaj za to! Njena vestoba je trdna in je ne bo nikdar omajal. Milena ne bo občevala z njim drugače kakor v družbi svoje vzgojiteljice. O sirovem napadu na cesti bo vitez previdno

molčal, ker se bo bal sramote. Nad njo se ne bo upal znositi se, saj je njegovo sovraštvo naperjeno proti njenemu zaročencu.

Ob spominu na nepričakovani spopad se je ponovno vznemiril. Zarsbeli sta ga dlani; najrajši bi bil odjezdil na Aržišče in z nasprotnikom temeljito obračunal. Toda zaradi Milene tega ni smel storiti. Hudo je bil udarjen njegov ponos; dvomil je, da bo mogel žalite mirno preboleti.

Kot nalašč mu je prišlo stričevo vabilo. Čim dalje časa bo od doma, tem prej se bo raztresel. Zanimivosti tujega kraja bodo izpodrinile neprijetne spomine. Vitez bo izginil kot vodni mehurček, ki se napihne in razpoči. Tako si je mislil in se odpravil na potovanje.

Pred odhodom je napisal kratko pismo in ga odposlal Mileni. Sporočil ji je, kam odhaja. Čim se povrne, jo bo posetil. Izročil jo je skrbnemu varstvu mode vzgojiteljice.

Nato je odjezdil s služabnikom, ki je prinesel vabilo.

Graščak Rudolf je bil silno marljiv in podjeten, med tedanjimi graščaki prava bela vrana. Cesar se je lotil, je dovršil. Trud in ovire ga niso oplašile. O njem je bila znana pesem:

«Nič mu ni za kratko spanje,
se ne zmen za počivanje.
Premišljuje noč in dan,
kje zaklad je zakopan.»

starost ne manj kakor 16 in ne več kakor 19 let, 2.) dovršena osnovna šola (četudi le enorazredna), 3.) telesna in duševna sposobnost. Prošnji, kolkovani s 5 Din, je priložiti krstni list, domovnico in zadnje šolsko izpričevalo (kdor prosi za znižano oskrbnino, mora priložiti tudi zgoraj našete priloge) in poslati vse skupaj do 25. t. m. ravnateljstu banovinske kmetijske šole na Grmu pri Novem mestu. O sprejemu in višini oskrbnine se obveste prosilci pismeno. Vsa še potrebna pojasnila daje ravnateljstvo.

— Carina na modro galico ne bo ukinjena. Splitsko «Novo Doba» poroča: Finančno ministrstvo, carinski oddelek, je zbornici za trgovino, obrt in industrijo v Splitu na njeno vlogo, s katero je predlagala ukinjenje uvozne carine na modro galico. Kot razlog za to se navaja, da je mevičenega razloga za znižanje uvozne carine na modro galico. Kot razlog za to navaja, da je mešana komisija trgovinskega in kmetijskega ministrstva ugotovila, da lahko domača tvornica modre galice «Zorka», d. d. v Subotici, s katero je vlada zaključila desetletni dogovor za preskrbovanje domačih rabnikov z galico, krije vso potrebo v državi, da cene domače galice ne prekoračijo dogovorjene cene in da te niso višje od londonskih cen za tamošnjo potrošnjo z vračunanimi prevoznimi stroški. To dajemo v vednost vinarom in dobaviteljem galice glede na dejstvo, da hodijo potniki neke inozemske tvrdke po Sloveniji in obetajo italijansko galico brez carine.

— Pridobnina za leto 1932. se ne bo na novo odmerila. Davčni oddelek finančnega ministrstva je poslal vsem finančnim direkcijam razpis, v katerem pojasnjuje odredbe davčne novele z dne 25. marca letos. Ta razpis vsebuje tudi odlok finančnega ministrstva, po katerem se za tekoče leto pridobnina ne bo na novo odmerila in se bo v višini, ki je bila odmerjena za minilo leto, pobirala tudi letos. Ta korak finančne uprave je za vse naše gospodarske kroge prav hud, saj onemogoča, da bi se v skladu z nižjimi dohodki v minilemu letu znižala tudi višina davka. Prosimo, da se to vprašanje uredi v skladu z današnjimi hudimi časi.

Pes in obed.

Zena (ki ne zna posebno dobro kuhati): «Možek, danes sem sama skuhala izvrstno jed, pa jo je pojedel pes.»

Mož: «Nič ne plaka, kupim ti drugega psa.»

Pesmica je bila resnična, zakaj srce mu je nepretrgano hrepenelo po zakladih. Njegova soba je sličila delavnici. V njej je vse križem ležalo razmetano različno orodje. Po mizah so bili razgrnjeni načrti, izdelani na platno. Polica ob steni je bila obložena s čopiči in z lončki za barve. Slikanje je bilo graščaku velika zabava.

Adolfa, svojega nečaka, se je silno razveselil. Najprej mu je pokazal listič, na katerem je bilo zapisano: «Zaklad je zakopan tam...»

Prelistala sta knjige in pregledala starodavne spise. Našla sta mnogo zanimivega. Le o zakladu ni bilo nikakega poročila. Odtrgani listek je brez sledi izginil.

Nato sta obdelala načrte, obris zemljišča okrog graščine. Ugotovila sta razne pomanjkljivosti, zato so se vsi poiskusi izjalovili. Tudi čarodějne palice se niso obnesle. Zemlja okrog graščine je bila že vsa razrita in prekopana.

Treba je bilo ustvariti nove načrte. Stric in nečak sta se zaprla v sobo, kjer sta bila ločena od grajskega prebivalstva. Tukaj sta bila sama, nihče ju ni nadlegoval in motil.

Soba je bila prostorna in svetla. Krasile so jo slike, viseče na steni. Nekatero med njimi so bile že silno stare. Kazale so davne prednike v njihovi slavi.

Adolf je občudoval najstarejšo sliko, podoba sivolasega graščaka. Poteze njegovega obraza so bile izrazite. Z visokega čela mu je odsevala razumnost. Držal se je nekam prijazno; usmev okrog njegovih ust je izražal plemenitost. Brada, raz-

DOPISI

APAČE. (Smrtna kosa.) Zadet od srčne kapi je preminil tukajšnji ugledni posestnik in gostilničar g. Karel Fürst, star 62 let. Čil in zdrav se je podal prejšnji dan v svoj vinograd pri Gornji Radgoni, da pripravi vse potrebno za pomladno delo. Ko je zvečer dokončal opravilo v kleti, se je podal k počitku v sobo, ki jo ima poleg viničarije. Ker ga zjutraj le predolgo ni bilo iz sobe, so začeli sumiti, da se je morala pripetiti nesreča. S silo so odprli vrata sobe in opazili, da je pokojnik ležal v svoji postelji nepremično. Zadel ga je kap. Pokojni Karel Fürst je bil znana in vplivna osebnost Apačke kotline. Bil je splošno priljubljen. Dolga leta je županoval v Apačah, bil soustanovitelj in dolgoletni načelnik dveh denarnih zavodov, Posojilnice in hranilnice za Apačko kotlino in Posojilnega društva istotam, nadalje dolgoletni in delavni načelnik gasilnega društva. Pred dobrim mesecem je prejel naše državljanstvo. Nedavno je bil za državljanske zasluge odlikovan s srebrno kolajno. Blag mu spomin!

BREGANA. Dne 10. t. m. se je vršil ustanovni zbor krajevne organizacije JRKD. Sokolska dvorana je bila nabito polna občanov, ki so pazljivo poslušali izvajanja posameznih govornikov. Zbor je otvoril v prisotnosti sreskega načelnika gospoda dr. Čuša predsednik sreske organizacije g. Anton Gliha iz Krškega. G. inž. Cerjak je opravičil odprtost narodnega poslanca g. Alojza Dermelja, ki se zaradi bolezni ni mogel udeležiti shoda, in je nato govoril o gospodarskem položaju in vzrokih krize. Da se kriza ublaži, je treba skupnega dela vsega naroda, kar je omogočeno le v eni veliki vsedržavni stranki, to je JRKD. Nato je govoril g. Josip Pfeifer, banovinski svetnik in župan iz Krškega, o političnem življenju v odbor so bili izvoljeni: predsednik župan občine Velike Doline Franc Zrlič, tajnik učitelj Zdenko Dolinar, blagajnik gostilničar in mizar Anton Šetinec; člani odbora: Anton Bree, Andrej Štefanič, Jure Semenič, Matija Suban, Josip Novosevič, Janez Munič, Franc Petrič, Andrej Požgaj, Janez Hostnik, Jaka Virant, Janez Lazanski, Miha Bajš, Miha Roštohar, Josip Barkovič, Jura Matkovič in Jura Novosel; člani nadzornega odbora: Josip Kalin, Franc Jelinek ml. in Ernest Hribar; časopisni poročevalec: Feliks Kalir. V organizacijo se je vpisalo 76 članov.

česana na dvoje, mu je segala čez prsi. Velik orlovski nos je zavzemal skoro polovico obraza. Prsi mu je krasila bela zvezda.

«Baron Erih plemeniti Truthan, moj najstarejši prednik», je razlagal stric Rudolf. «Ako bi mogel govoriti, bi nam povedal marsikaj zanimivega.»

«Škoda, da mora molčati», je odvrnil mladenič. «Kaj neki pravi o njem grajska kronika? Ali ga je ovekovečila zgodovina?»

«Bojeval se je proti Turkom in jih hrabro potolkel. Bil je odličen vojskovođa. Ni se ustrašil vsake sovražne sence.»

Mladenič je pozorno motril sliko in rekel: «Pa res. Vse to mu je zapisano na obrazu.»

«Baron Erih plemeniti Truthan bi vedel tudi kaj povedati o zakladu», je menil graščak Rudolf. «Živel je prav v tedanjih časih...»

Adolf je stopil prav blizu slike, kakor bi jo hotel nekaj zaupno vprašati.

Stric se mu je rasmehnil: «Ali meniš, da ti bo res povedal?»

«Tega ne mislim,» ga je nekoliko osramotilo. «Pač pa občudujem barve in umetno delo.»

«No, ako te zanima, tedaj jo vzemiva razsteno, da jo boš natanko ogledal.»

Nečak je bil zadovoljen.

Slika je bila pritrjena k zidu z močnimi žebli, ki so segali globoko med kamenje ter jih je bilo težko narahljati. Čim sta jo snela, sta jo očistila prahu in pajčevin ter postavila na mizo. Na zidu, tam, kjer je visela, je nastala bela lisa. Najbrže

CIRKOVCE PRI PRAGERSKEM. (Smrtna kosa.) Žalostno so se oglasili zvonovi in naznanili, da je nenadno v Gospodu zaspal blagi mož g. Andrej Celan, mlinar in posestnik v Zgornjih Jablanjah, star 73 let. Kako je bil priljubljen in čilan, je pokazal njegov pogreb. Pevsko društvo mu je zapelo več žalostink. Gasilci, katerih član je bil, so ga spremljali na zadnji poti v lepem številu. Naj bo pokojniku, ki uživa zasluženo plačilo pri Bogu, lahka rodna gruda. Njegovim svojem naše iskreno sožalje!

DOBOVA. Sokol v Dobovi priredi v nedeljo 17. t. m. ob 15. v šoli veseloigro «Trije vaški svetniki», ki se igra z velikim uspehom po številnih slovenskih odrih. Režija je v rokah br. Grbea. Vloge so dobro zasedene. Za šolsko deo vstop neprimeren. Vstopnina 7, 4 in 2 Din. Pridite!

DOLENJI LOGATEC. Pripravlja se ustanovitev krajevne organizacije JRKD. Ustanovni občni zbor, na katerem bo poročal tudi naš narodni poslanec g. dr. Rape, bo v torek 19. t. m. ob 19. uri v gostilni g. Ivana Škrlija. Podpisujte prijave v organizacijo, da se boste mogli udeležiti zborovanja! Kdor bi tega ne storil prej, se lahko prijavi tudi na občnem zboru.

DORNOVA. Dne 6. januarja je sklical predsednik volilnega odbora, g. Stanko Murkovič, trgovce v Dornovi, sestanek glede ustanovitve organizacije JRKD. V pripravljajni odbor so bili izvoljeni: Stanko Murkovič za predsednika, Ozvald Bratuša za podpredsednika, Avgust Prelog za tajnika, Jakob Simonič za blagajnika in Franjo Herga, Ignacij Trofenik, Franc Krajnc, Franc Meško, Jakob Toplak, Janez Horvat, Franc Janžekovič, Franc Sešerko, Franc Poorihč, Janez Brmež, Mihael Čuš in Franc Solina za odbornike. Na dan sv. Jožefa je imela organizacija JRKD pri g. Franju Hergu, posestniku v Dornovi, ustanovni zbor. Ob tej priliki je pristopilo k organizaciji še več novih članov. Dornova je lep kraj in prebivalstvo se rado poprime vsakega prosvetnega dela, treba mu je pa le vzornega vodstva. So pa še tukaj gotovi ljudje, ki odvajajo vaščane od skupnega dela in delajo med njimi spore z različnimi izmišljotinami. No, pa ti zdražbarji ne bodo imeli sreče.

GORENJI LOGATEC. Vabimo na ustanovni občni zbor krajevne organizacije JRKD, ki bo v torek 19. t. m. ob 20. uri v Ferjančičevi gostilni. Po dnevnem redu bo poročal o političnem položaju in svojem delovanju v narodni skupščini naš narodni poslanec g. dr. Stane Rape. Prijave za vstop v krajevno organizacijo sprejema g. župan,

je slika prvič zapustila svoj prostor. Žebli so pustili v steni globoke luknje.

Mladeniča ni le zanimala podoba, marveč tudi okvir in ostalo delo. Obračal je sliko na vse strani, obrisal ji je tudi hrbitišče. Zapazil je kratko vrstico tam, kjer se je nabralo največ nesnage.

«Tukaj je nekaj zapisano», je omenil graščaku.

«Pa res!» Stric je nataknil naočnike in prav od blizu pogledal.

Spodaj na lesenem hrbitišču ob okviru je bil nalepljen listič s kratkim napisom. Črke so bile še vedno toliko zaprašene, da se niso jasno razločile. Očistila sta jih skrbno in previdno, sicer bi se bile zamazale.

Iz posameznih črk je nastala drobna vrstica. Sklonila sta se in čitala razločno: «Zaklad je zakopan tam, kjer se zjutraj ob deveti uri dotakne senca najvišjega vrha grajske lipe.»

Stric je poskočil od veselja in objel nečaka. Stiskal ga je kot otroka in mu govoril: «Adolf, ti si me osrečil! Kako sem ti hvaležen!»

«Počakajte, če je vse to res. Lahko je to nekdo nalašč zapisal.»

«Ne, ne, Adolf! Kar sva čitala, je čista resnica.»

«Potem se zahvalite nekemu drugemu...»

«Komu neki?» se je skoro vznejevoljil.

«Ne meni, marveč baronu plemenitemu Truthanu...»

(Dalje prihodnjič.)

HOTEDRSICA. V soboto 16. t. m. bo v Turkovih gostilni ustanovni občni zbor JRKD. Začetek ob 19. uri. Zborovanje se udeleži tudi naš narodni poslanec g. dr. Rape. Zato računamo na polnoštevilno udeležbo.

IVANJKOVCI. V nedeljo 10. t. m. sta se vršila v restavracijski dvorani shod narodnega poslanca g. Lovra Petovarja in ustanovitev krajevne organizacije JRKD ja Ivanjkovce in bližnjo okolico. Dvorano je napolnilo 200 volilnih upravičencev, kar je pač najlepši dokaz, da imajo naši ljudje dovolj razumevanja za važna politična in gospodarska vprašanja. Kot govornika sta bila najavljena narodni poslanec domačin g. Lovro Petovar in pa poslanec celjskega sreza g. Ivan Prekoršek. Poslednji je bil, žal, zaradi bolezni zadržan. Shod je otvoril začasni predsednik pripravljalnega odbora in pristržno pozdravil glavnega govornika g. Petovarja, ki se je v svojem jedrnatem in lahko umljivem govoru dotaknil najrazličnejših vprašanj, ki tarejo vse sloje. Na kratko je označil poslednje izpremembe v vodstvu državnih poslov in se nato obširno bavil z različnimi gospodarskimi vprašanji. Zborovalci so vzeli njegova izvajanja z zadovoljstvom na znanje in so doslej opravljeno delo narodne skupščine živahno odobraval, zlasti znižanje državnega proračuna in s tem v zvezi znižanje zemljiškega davka, ukinjenje žitnega režima in, kar je za naš kraj in neposredni vinorodni okoliš bitne važnosti, pripravljajoči se zakon o odpravi trošarine na vino in žganje. S tem zakonom se izpolnijo davne želje naših vinogradnikov. Nato je gospod poslanec odgovarjal na številna in najrazličnejša vprašanja, ki so jih stavljali posamezni zborovalci. Razvila se je živahna razprava. Naposled je bil ponovno prečitani program JRKD in sledile so volitve odbora. Krajevni organizaciji predseduje znani prosvetni delavec g. Rado Bitenc. Do sedaj je prijavilo in podpisalo svoj pristop v organizacijo nad 100 volilnih upravičencev iz vseh slojev.

KONJICE. Pri ustanovitvi sreske organizacije JRKD na Jožefovo v Konjicah je bilo prisotnih lepo število zastopnikov vseh 25 občin. Lepemu zborovanju je predsedoval konjiški župar in notar g. Rado Jereb, ki je pozdravil najprej novega sreskega načelnika g. dr. Suhača. Poslanec g. Gajšek je poročal o političnem položaju in o delovanju narodne skupščine, začasni sreski tajnik JRKD dr. Ervin Mejak pa je podal vsebino programa nove vsedržavne stranke. V sreski odbor so bili soglasno izvoljeni: predsednik Rado Jereb,

prvi podpredsednik dr. Ervin Mejak, drugi podpredsednik Jernej Kuzman, tajnik Ciril Zagar, blagajnik Stanko Sajovic; odborniki Matija Fijavž, Anton Košir, Anton Verčnik, Ignacij Kotnik, Franc Petelinšek, Pavel Konec, Anton Klančnik, Ivan Jerman, Blaž Berdnik, Ferdo Mauher, Ignacij Krenkar in Anton Berce. V nadzorni odbor so določeni: Janko Kržič, Jože Kruhar in Davorin Blažon. Odposlanca za banovinsko skupščino sta Anton Berce in Janko Kržič, namestnika Franjo Seručar in Jernej Kuzman. Odposlanca za državni kongres sta Rado Jereb in Ivo Pavlič, namestnika dr. Ervin Mejak in Janko Kržič. Izvrševalni odbor sestavljajo Rado Jereb, dr. Ervin Mejak, Jernej Kuzman, Ciril Zagar in Stanko Sajovic.

MALA NEDELJA. Prva prireditev sokolske čete na belo nedeljo je zelo lepo uspela. Krasna sokolska igra Manice Komanove «Krst Jugovičev» je bila od mnogoštevilnega občinstva z navdušenjem sprejeta. Upati je, da bi lepa igra rodila dober sad in da se bodo vsem nasprotnikom sokolstva odprle oči, da bodo rekli z očetom Balantom: «Zdaj izprevidim, da je vaše društvo najboljše in najbolj potrebno. Zato še kar mene tudi zapišite zraven!» Doseženi uspeh je bodrilo za nadaljnje delo. Sedaj se pripravlja akademija, ki bo na binkoštno nedeljo 15. maja. Nastopili bodo vsi odseki, mešani in moški pevski zbor, godba na pihala, dramski odsek in člani s telovadnimi točkami. Pričakujemo, da nas posetijo pri drugi prireditvi matično društvo in vsa sosedna bratska društva v čim večjem številu.

PREDGRAD OB KOLPI. Gasilno društvo je na željo občinstva ponovila igro «Desetega brata» dne 4. t. m. Kakor prvič je bila tudi drugič dvorana polna gledalcev. Občinstvo je burno ploskalo igralcem in po igri so se čule želje, naj se «Deseti brat» še tretjič ponovi. Načelnik gasilnega društva, g. Mihor, se je občinstvu zahvalil za obisk in obljubil ponovitev. Ves zbor igralcev je šel nato pred fotografavo leča. Tudi Kerjavelj je povedel svojo kozo pred fotografa. Predgrajčani, le tako naprej!

RAČNA. Tolikšna pa Šica že dolgo let ni bila kakor letos. Vse njive ob strugi so bile pod vodo. Prav tako so bili zaliti z vodo vsi travniki, tako da se je videl hrib Kopanj kakor majhen otok na jezeru. V nedeljo so se celo s čolni pripeljali iz Mačevega do Račne. — Tudi tukaj se je ustanovila krajevna organizacija JRKD.

SLOVENJGRADEC. V nedeljo 3. t. m. je priredil dramski odsek našega društva igro «Sveti plamen», ki je sijajno uspela. Vsi igralci so bili na višini. Nekateri so pokazali naravnost izredne igralske možnosti. Tišina, s katero je občinstvo spremljalo potek igre, je bila najboljša priznanje igralcem. Režiserka sestra Mila Permetova je pokazala, da je v polni meri kos svoji nalogi. Njej in igralcem moramo k uspehu samo čestitati!

SREDIŠČE OB DRAVI. Sokolski pevski zbor priredi v nedeljo 17. t. m. v Sokolskem domu v proslavo desetletnice svojega obstoja večer slovenske narodne pesmi. Naš sokolski pevski zbor, ki šteje danes nad 60 članov, se pridno pripravlja na svojo proslavo, in uverjeni smo, da nam bo nudil s svojim koncertom v nedeljo izreden užitek. Zato vabimo vse prijatelje lepe pesmi na to prireditev. Pokažimo z veliko udeležbo, da cenimo delo in trud našega pevskega zbora.

SV. DUH NA STARI GORI. «Trije vaški svetniki» so se v nedeljo 10. t. m. tudi pri Sv. Duhu predstavili občinstvu. Burka, ki se igra skoro po vseh odrih dravske banovine, je dosegla svoj namen in izvrstno zabavala prisotno občinstvo, ki je docela napolnilo dvorano. Uprizorila je igro sokolska četa. Vsi sodelujoči so po večini cdlično rešili svoje naloge. Tudi novinci so se po svojih močeh potrudili. Le krepko naprej!

ŠKOCIJAN PRI TURJAKU. Dramski odsek Društva kmetijskih fantov in deklet bo gostoval v nedeljo 17. t. m. ob 15. v Zelimljah s kmečko šalohro «Pogodbo» v prostorih br. Lente. Ta dar bo shod na Kureščku, potem pa pridite vsi v Zelimeljsko dolinico!

SV. TROJICA V SLOVENSkih GORICAH. V nedeljo 17. t. m. uprizori naša sokolska četa ljudsko igro «Dekle z rožmarinom» v dvorani brata Ernesta Goloba. Vabimo prijatelje sokolstva in prijetne zabave, da posetijo prireditev in s tem poplačajo prirediteljem njihov trud.

DOMAČE NOVOSTI

* Kraljevo kumovanje v Št. Vidu pri Ptuj. Predzadnji ponedeljek je bil za Št. Vid pri Ptuj in širšo okolico velik dogodek, zakaj krščen je bil pod kumstvom Nj. Vel. kralja deveti sin trgoveca g. Avgusta Šošteriča, ki ima poleg lepega števila sinov tudi dve hčerki. Prebivalstvo svečano okrašenega kraja je navdušeno sprejelo kraljevega

Ivan Albrecht:

Mora

«Kako je voljna», je nežno mislil Nace in gledal za njo, ko je odbrzela v svojo izbico. Bila je res izmučena in že skoro pošteno gledati ni mogla več, a zaspati le ni mogla. Oblečena se je vrgla vznak na posteljo in bede sanjala. Kako čudno je življenje! Dom, Konrad, Cincelja, Nace, vse križem ji je brnelo po glavi. Čemu ji Konrad prav za prav naroča v pismu, naj se ogiblje Cincelje? Ali ne ve, da ju je tako rekoč samo ona združila? Nekaj dobrega je gotovo v njej, četudi se včasih vidi človeku, da sam zlodej tiči v njej. Kako je res dopoldne govorila z materjo! Nikoli ne more človek vedeti, kdaj govori resnico in kdaj se samo lepo dela in jezika. Mogoče jo je Konrad bolj natanko prepoznal. V nedeljo ji bo že povedal. «Dà, v nedeljo», je še hrepeneče vzdihnila, a smeh iz kozolca je že čula kot Konradov smeh, tako prijetno so jo objele sanje.

Oni v kozolcu so medtem hiteli kakor za stavo. Na vrhnjem odru, kjer so tlačile grabljice in še nekaj koscev rastoči kup sena, je bilo največ smeha, vendar tisti, ki so metali, niso molčali; še celo Hojnikov spodaj je bleknil marsikako okroglo. Voz za vozom so spraznili in z zadnjega je zajel Nace tak tvor sena, da je naredilo hresk! pa mu je od vil ostal samo še kos ročaja v rokah.

«Salament, Tršar, kaj mi dajete za delo otroške igrače! To je za Domna», mu je bilo malo nerodno, ko ga je obsul z vseh strani smeh.

«Ne zameri, Nace», mu je brž ponudil gospodar drugo orodje. «Sem mislil, da se boš ponoči malo igral, ko si se čez dan tako pridno gibal.»

Po končanem delu jim je za nameček mati Marta v veži postregla z vinom in kruhom, nato pa so se vriskajoč razšli, samo Hojnikovemu se ni nikamor mudilo in ga je Mina toliko časa zaman silila domov, da se ji je nazadnje ponudil Lipe za varuha.

«Saj Popit ne bo zameril, če te Lipe prav malo objame», jo je odpravil Nace in sedel z gospodarjem Blažem na klop pred hišo.

«K sreči nam letos vreme nič ne nagaja,» je dejal Tršar, «drugače bi bila presneta stiska, ko je tudi s cesto zmeraj koliko opravka.»

«Aha, vreme pa kakor nalašč,» si je odvihal Nace rokave, «in tudi cesta se dobro poteguje.»

«Mimo vas je že, kaj?»

«O, čez Prelom celo! Jutri prično odgrebati zemljo mimo Darenčinovega brezna in proti Lomu», je kimal Nace. Tršar se je spomnil:

«Tam bo tesnoba. Strmec je hud, skalovito je in še brezno tik ceste.»

Nace si je našgal cigaro:

«Strmina bo res nerodna in pri breznu bo skoro treba ograje, kali.»

«Jaz bi že mislil,» si je Tršar natlačil pipo, «drugače ne bo moči voziti tam mimo. Če se komu zavora pokvari, zdrvi lahko žival in vse skupaj v globino.»

«Nekaj vredna pa bo cesta za naš kraj,» je napeljal Nace. «Pri nas je že zdaj, kakor bi prišel čisto na drug svet.»

«Kaj bi se menil,» je krepko potegnil Blaž iz pipe, «to je za nas vse kakor srčna žila, zate pa še toliko bolj! Ali kaj misliš na gostilno!»

Zdaj je bil Nace šele na svojem.

«Mislim, še kako mislim, aha, ali pri nas sami vidite, kako je. Dekleti sta samo še napol doma, oče v letih, jaz sam se pa tudi ne morem pretrgati...»

«I, zmeraj ne kaniš ostati sam?» je poprijel Tršar, a Nace:

«Dolgo res ne bo kazalo.»

Potlej sta se menila o nevesti in se je Nace ojunatil ter slednjič povedal, kako misli že dolgo na Zinko, češ:

«Če ne boste nasprotovali, bi bila kolikor toliko voljna...»

«Mlada je še, mlada,» je zaradi lepšega oviral Blaž, a Nace se je zasmejal:

«Saj stare mi ni treba.»

Pri podružnici je ura oznanjala polnoč, ko je dejal Blaž:

«Če misliš, da mora biti tako, se pa oglasiš z očetom, kadar vaju bo volja.»

«Poželi bomo še, da bo poglavitnejše delo v kraju, potlej bi pa kar napravili,» se je mudilo Nacetu in je bil ves srečen, ko Tršar ni ugovarjal.

Po travnikih in senožetih so čiricali murni in na nebu so mežikale zvezde, ko je odhajal Hojnikov domov. Zdelo se mu je, da ga pozdravljajo

zastopnika, komandanta mesta v Ptujju majorja g. Mirona Šarca, ki je prispel ob 11. v spremstvu sreskega načelnika g. dr. Vavpotiča in drugih dostojanstvenikov pred Šošteričevo hišo. Kraljevega zastopnika je pozdravil najprej odbornik občine Pobrežja, učitelj g. Klenovšek, pred cerkvijo pa domači župnik g. Koklič na čelu domače in okoliške duhovščine. Častno četo so tvorili domači gasilci pod vodstvom podnačelnika g. Franca Bračiča. Pred velikim oltarjem je opravil g. župnik ob prisotstvanju številne duhovščine krstni obred, po obredu pa molitve za kralja. Po krstu so se zbrali dostojanstveniki, starši, sorodniki in prijatelji v Slomškovem domu k obedu. Domači pevci so pod vodstvom organista g. Bergleza po obedu zapeli nekaj lepih pesmi in zasvirali na tamburice. Dan bo ostal vsem v najlepšem spominu, ki bo tudi potomcem krepil ljubezen do vladarja in domovine.

* **Minister Pucelj namestnik zunanjega ministra in ministrskega predsednika.** Ker bo predsednik ministrskega sveta in zunanji minister dr. Voja Marinkovič nekaj časa v inozemstvu, je bil postavljen za zastopnika predsednika ministrskega sveta in zunanjega ministra g. Ivan Pucelj, minister za socialno politiko in narodno zdravje.

* **Posredovanje dr. Pivka glede ureditve obmejnega pasu.** Narodni poslanec g. dr. Ljudevit Pivko je na prošnjo obmejnih občin Svečne, Slatinskega Dola, Spičnika, Plača, Št. Ilja v Slovenskih goricah in Sv. Jurija ob Pesnici posredoval pri ministrstvu za vojsko in mornarico v zadevi ureditve obmejne pasu in raznih omejitev pri obdelovanju zemljišč tik ob meji. Ministrstvo pojasnjuje v svojem odgovoru, da je tri metre širok pas neposredno ob meji določen v svrhu vidne obeležbe in neposredne zaščite državne meje. Ta pas je odreden v smislu zakona o ureditvi varnostne službe na meji. Prizadeti lastniki teh zemljišč so oproščeni plačevanja davkov za to ozemlje v smislu odloka finančnega ministra z dne 28. oktobra 1929. Zato naj pri pristojni davčni upravi zahtevajo, da se jim ta davčna oprostitev prizna. Nadalje je z odlokom notranjega ministrstva odrejeno, da se na ozemlju do 100 metrov od meje ne smejo sejati ali posaditi rastline, ki v svoji rasti dosežejo višino nad en meter (n. pr. koruza, fižol), da se obmejnimi organom ne zastira pregled ob državni meji.

* **Izročitev odlikovanja p. Sattnerju.** Zaslužnemu slovenskemu skladatelju g. p. Hugolinu Sattnerju, ki ga je Nj. Vel. kralj odlikoval z re-

dom sv. Save 3. razreda, je zadnjo soboto ljubljanski župan g. dr. Puc izročil odlikovanje ob prisotnosti župnika g. dr. Angelika Tomina in zastopnikov naših pevskih društev. V svojem nagovoru je g. župan odlikovancu čestital in poudarjal njegove zasluge za slovensko glasbo. Gospod p. Sattner je izrazil svojo zahvalo za najvišje odlikovanje in prosil g. župana, naj sporoči njegovo zahvalo na najvišjem mestu. Za Hubadovo župo JPS je odlikovancu čestital župni pevovodja g. Zorko Prelovec.

* **Pet poslancev izstopilo iz kluba.** «Jutro» poroča, da so narodni poslanci dr. Fedor Nikič, Lovro Knežević, Stjepan Valjavec, Ivan Lončarevič in dr. Franjo Gruber poslali predsedniku poslanskega kluba JRKD pismo, v katerem mu sporočajo, da stopajo iz kluba. Obenem so obvestili predsednika narodne skupščine, da so osnovali svoj klub, in ga prosili, naj jim določi klubske prostore.

* **Upokojitev železniškega ravnatelja gospoda dr. Borke.** Iz Beograda poročajo, da je bil te dni upokojen ravnatelj državnih železnic v Ljubljani g. dr. Jakob Borke.

* **Občni zbor ljubljanske gasilske župe** se je vršil v nedeljo v Ljubljani. Na zboru je bilo zastopanih 29 gasilnih društev s 63 odposlanci. Zbor je vodil župni načelnik g. Fran Zupan iz Most pri Ljubljani. Tajniško poročilo je podal župni tajnik g. Roš. Iz njegovega točnega poročila je razvidno, da vsa v župi včlanjena društva lepo napredujejo. G. Mikuž je podal blagajniško poročilo, iz katerega je razvidno, da znaša prebitok 1350 Din. Na predlog preglednika računov g. Lotriča je bil soglasno sprejet absolutorij. Za odposlance župe za občni zbor JGZ, ki bo 10. julija, so bili izvoljeni gg. Roš, Presetnik in Mehle. Živahno se je obravnavalo na zboru vprašanje gasilske zavarovalnice in so se v tem pogledu storili primerni sklepi.

* **Lepo uspela 25letnica koroškega pevskega društva.** V Brnci na Koroškem so naši rojaki proslavili 25letnico obstoja tamkajšnjega pevskega društva «Dobrača». Koroški rojaki so se vabilu na proslavo odzvali v obilnem številu in napolnili Prangarjevo dvorano do zadnjega kotička.

* **Važno pojasnilo o trošarinah.** Finančno ministrstvo objavlja: Glede na objave v listih, da se državna in banovinska trošarina na vino in žganje v smislu novega zakona, ki ga je narodna skupščina že sprejela, ukine s 1. t. m., je treba ugotoviti, da te vesti niso točne. Zakon o izpremembi

trošarinskega zakona še ni zakon, marveč samo zakonski predlog, ki ga mora še odobriti senat in podpisati kralj. Zakon bo stopil v veljavo šele po objavi v «Službenih novinah». Vse dotlej veljajo še dosedanja trošarinski predpisi, kar naj prizadeti upoštevajo, da ne pride brez potrebe do kakega spora z oblastvi.

* **Ukinjenje nadzorstva nad mlini.** Na podstavi okrožnice davčnega oddelka finančnega ministrstva bodo dale finančne direkcije nalog oddelkom finančne kontrole, naj odtrgajo pečate, ki so z njimi zapečatili posamezne mline, in jih takoj odstranijo, ker je po novem zakonu o prometu s pšenico to nadzorovanje ukinjeno. Prav tako imajo nalog ukiniti stalno nadzorstvo, ki je obstajalo v nekaterih mlinih.

* **Zdravniški pregled otrok pred vpisom v šole.** Ministrstvo za socialno politiko in narodno zdravje je izdalo pravilnik o zdravniškem pregledu otrok pri vpisu v šolo. Pregled je obvezen za vse otroke, ki se vpišejo v šolo; izvrši ga šolski zdravnik, če ga ni, pa pristojni občinski ali okrožni zdravnik. Običajno naj se vrši pregled ob priliki, ko se otroci cepijo proti kozam. V osnovno šolo se ne smejo vpisati otroci, ki so preslabo telesno razviti, nadalje tisti, ki zaradi telesne nesposobnosti ne morejo hoditi v šolo ali ne morejo sedeti v klopi, in otroci, ki ne morejo z uspehom slediti pouku zaradi napak čutnih udov.

* **Konec cestne mitnine.** Za minilo proračunsko leto so mestne občine še smele pobirati mitnino. Dne 1. t. m. pa se je to nehalo. Da občine ne pridejo v nasprotja z zakonskimi določili, ki so zdaj stopila v veljavo, je finančno ministrstvo priporočilo bankskim upravam, naj obveste vsa mestna načelstva, da morajo po prejemu okrožnice prenehati s pobiranjem mitnine, kjer je zdaj obstajala.

* **Nove znamke.** Dne 1. t. m. so bile izročene prometu nove poštna znamke po 0-75 in 1-50 Din. Znamke po 0-75 Din so namenjene za lepljenje na dopisnicah in razglednicah za notranji promet, znamke po 1-50 pa za pisma v notranjem prometu in za razglednice za inozemstvo.

* **Sklicanje izseljenske konference.** 4. t. m. se je po naročilu ministra g. Ivana Pucelja mudil v Ljubljani šef izseljenskega odseka ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje g. dr. Fedor Aranicki. Po pregledu izseljenskega nadzorništva se je najprej posvetoval z banom g. dr. Marušičem, podbanom g. dr. Pirkmajerjem, nato je imel pri izseljenskem poročevalcu g. Finku daljše po-

in mu voščilo srečo, pa se jim je odzval in krepko zaukal, ko se nekaj zgane na cesti in izgine v goščo onkraj Hojnikove hiše.

«Koga neki nosi tod?» je Nace obstal. «Menda ne bo spomin...»

Počasi je šel dalje in čudno tesno mu je bilo, ko je stopil doma v vežo, vendar se je še enkrat ozrl venkaj, preden je zaklenil vrata. V mesečini se mu je zazdelo, da nekaj hiti navzdol po bregu, in kakor je gledal, se mu je bolj in bolj sililo:

«Cinclja je...»

Za hip je bil nejevoljen, toda misel na Zinko je hitro pregnala neprijetno senco, ženska tam doli pa se je ustavila in ozirala proti hiši.

«Kakor se obrnem, je več ugank: kaj zlodja tava ob polnoči Hojnikov okrog? Saj ni mesečen», je tiho zamrmrala in odlezla dalje, ko je videla, da fanta ni več na plano.

Zvečer nikakor ni mogla dolgo strpeti v bajti. Zinkina nenadna veselost jo je vso zmedla in čim bolj je premišljala, tem manj je vedela. Potlej se je spomnila Mete. Morda lazi Konrad tam okrog, medtem ko Tršarjevi še zmeraj obljublja nebesa.

«Bom le videla», se je odločila in jo mahnila pod Lom prav ob času, ko so pri Tršarjevih končevali zmetavanje. Neslišno se je priplazila k hiši, toda opaziti ni mogla nobenega kobilčakaj sumljivega znamenja. Vzlic temu je dolgo čakala, toda Metino okno je ostalo zaprto in nemo in tudi šopka ni bilo, kakršnega je Cinclja opazila oni večer. Poslušala je okrog šupe, ali lina je bila

zapahnjena in po senu ni bilo čutiti nikakršnega šumotanja.

«Le čakaj!» je nazadnje za klonico vzela lestvo in jo nastavila pod Metino okno. «Če te prav nočoj ni, bo Jereb zjutraj sikal kakor modras in ti že ustroji kožo, kadar ti bo spet zadišalo semkaj.»

Sama s seboj zadovoljna, je naglo odšla in se po vrteh vračala proti Okladi, dokler ni streljal pred Hojnikom prestopila na cesto. Bila je trdno uverjena, da Konrad Parapat ne uide Jerebovi čuječnosti.

«Ali bo spet govorjenja, ko bo hodil z obvezano glavo okrog!» se je na tihem radovala. «Tedad posežem vmes in jo zvijem. Mine Hojnikove se bom lotila, češ: Meto je že zonegavil, pazi, da še Zinke ne zmeša. Mina bo potlej že dala Nacetu, česar mu Tršarjeva ni hotela dati, potem sem pa na konju.»

V podjetni zamišljenosti je šla po cesti, ko zagleda prihajati nekoga nasproti. Prvi hip je mislila, da je Konrad, in se je že hotela prihuliti v gošči in počakati, a je medtem spoznala Hojnikovega.

«Ali je mogoče, da bi bila deklina opravila kar brez mene?» se je nekoliko oplašila in je sklenila, da ne miruje prej, dokler ne pride dekletovi trmi v okno.

«Tudi onega vetrnjaka moram še kje zajeti na samem», je grede sklepala. «Nočoj je petek ali prav za prav sobota, saj se bo kmalu jelo svitati! V nedeljo ga moram kako speljati.»

Da bi zdaj odnehala? Za noben božji denar ne sme in ne more. Pisaču je malo mari: danes tukaj, jutri tam! Saj mu nič ne morejo, ko nič nima. Kje bi si bila mislila, da se ji bo spak tako po jegulje izvil! Kaj bo deklet? Dokler bi se dalo, bi skrivalo in omedlevalo tja in sem, nazadnje pa:

«Cinclja me je zapeljala. Kdo drugi, če ne Cinclja! In Cinclja sem in Cinclja tja...» Grdoba bi bila in nečistnica in zvodnica in še kdo ve kaj! Pognali bi jo in še življenja ne bi bila varna, ko bi začel Tršar noretiti:

Ne, za to si Cinclja ni tolikanj prizadevala!

«Prekleti hribovci,» se je še v postelji jezila, «da sem se mogla tako nerodno zaplesti z njimi!»

Na moč je bila razburjena in celo v spanju ni imela miru. Zdaj je videla tega, zdaj onega, najbolj razločno pa Konrada, ki je bil ves krvav in potolčen ter je ves čas zavijal oči, kakor bi jo hotel s pogledi zadaviti:

«Kaj ste mešetarili okrog, gospod? Jaz nisem nič kriva!» se ga je branila, ko se naenkrat Zinka oglasi za njo:

«Vi, sami vi! Da bi vam na duši gorelo do sodnega dne!»

«Čenča,» zavrača Cinclja, «ali sem mu jaz rekla, naj hodi k Jerebovi pod okno!»

«Zvodnica nemarna,» se zakadi Tršarjeva proti njej, da si je komaj umika. Rada bi zbežala, kar se je prime Konrad za krilo in je tako težak, da ne more niti prestopiti

(Dalje prihodnjč.)

svetovanje s predsednikom Narodnega izseljenškega odbora g. dr. Bohinjcem, s predsednikom Družbe sv. Rafaela za varstvo izseljencev g. Zakrajškom in tajnikom Narodne strokovne zveze g. Kravosom. Posetil je tudi mestno načelstvo. Sklenjeno je bilo, da bo izseljenska konferenca 16. t. m. dopoldne v Delavski zbornici, popoldne pa v palači banske uprave v Ljubljani. Na konferenco bodo povabljeni organizacije in osebnosti, ki se zanimajo za naše izseljence. Marsikdo, ki pozna izseljenske razmere, bo morda dejal, da je izseljenska konferenca nepotrebna zdaj, ko se vendar nihče ne more izseliti in ko so v vseh državah, kjer so naši izseljenci, skrajno neugodne razmere, katerih konferenca ne bo mogla odpraviti. Res je to, toda naša dolžnost je, da skrbimo za to, da naši izseljenci v današnjih hudih časih ne omagujejo, da se kolikor mogoče zaščitijo na podlagi medsebojnostnih (reciprocitetnih) pogodb in da skrbimo po možnosti tudi za one najnesrečnejše, ki so se vrnili brez sredstev v domovino. Tem je treba ob prihodu v našo kraljevino vsaj omogočiti nadaljevanje potovanja v pristojne občine. Ker leži Ljubljana v bližini obmejnih postaj Jesenic in Rakeka, je več kakor potrebno, da deluje v Ljubljani naprava, ki bo imela na razpolago za prvo preskrbo dospelih izseljencev tudi potrebna sredstva. Najbrže se bo konference udeležil tudi minister za socialno politiko in narodno zdravje g. Pucelj, ki se je že v Narodni skupščini živo zavzel za naše izseljence.

* **Zagoneten samomor.** Od sobote na nedeljo je prenočeval v neki gostilni pri Sv. Juriju ob južni železnici približno 25letni Martin V. iz sosednje Črnotice. Okoli 6. ure zjutraj je uslužbenka še govorila z mladeničem, ki se je odpravljaj baje v Celje. Ko se je uslužbenka odstranila k vodnjaku, je iz sobe slišala strel. Pogledala je v sobo in našla mladeniča v mlaki krvi na postelji s samokresom v roki. Ustrelil se je v desno senco in je krogla izstopila pri levem sencu. Nesrečnik je napisal na list, iztrgan iz koledarja, svojo oporoko, češ, naj se denar porabi za sliko na nagrobniku, obleko pa naj dobi brat Lojze. Kaj ga je pognalo k begu iz življenja, je zamolčal.

* **Hude poplave** so bile pretkli teden po raznih krajih dravske banovine. Na Kočevskem, pri Ribnici pod Krimom, pri Ložu in ponekod po bivšem Štajerskem so imeli pravcata jezera. Povodnji, ki so napravile precej škode, so ta teden zopet splahnele.

* **Priseljevanje v Argentino bo popolnoma zadržano.** Dasi se je izseljevanje v Argentino v zadnjem času znatno zmanjšalo, je argentinska vlada izjavila, da bo priseljevanje v kratkem čisto prepovedala.

* **Zavodi za umobolne prenapolnjeni.** Uprava občne državne bolnice v Ljubljani nam je poslala: »Ker so vsi zavodi za oddajo umobolnih zopet prenapolnjeni, je vsak sprejem brez predhodnega vpoklica na podlagi pismene prošnje, opremljene z zdravniškim izpričevalom, nemogoč. Na to se opozarja v lastnem interesu vsi prizadeti.»

* **Velike povodnji ob dolnji Savi.** Te dni je Sava po Hrvatski, Bosni in dalje naprej poplaval ogromna zemljišča. Cele pokrajine so bile izpremenjene v prava jezera. Ljudje so marsikod morali zapustiti domove. V okolici Bjeline v Bosni je voda zalila 1700 hiš. 10.000 ljudi je brez strehe. Mnogo živine je utonilo.

* **Steklina v dravski banovini.** Kakor poroča revija «Zdravje», je bilo v letu 1931. cepljenih v protisteklinskih ambulatorijih v Higijenskem zavodu v Ljubljani, v Zdravstvenem domu v Mariboru in v Celju 94 oseb, ki so jih ugrizle živali, pri katerih je bila steklina ugotovljena, 85 pa takih oseb, katere so ugriznile stekline sunljive živali. Tudi v letošnjem letu je bilo proti steklini cepljenih že več oseb. Zaradi širjenja stekline se prebivalstvo opozarja, naj se zgleda v vsakem primeru pasjega ugriza ali pa ugriza po kaki drugi živali nemudno v najbližjem ambulatoriju v svrhu cepljenja proti steklini, ker le cepljenje v prvih dneh po ugrizu živali gotovo obvaruje ugriznjeno osebo pred steklino. Dogodili so se tudi primeri, da je ugriznila ljudi navidezno zdrava žival, pri

kateri so se pokazali znaki stekline šele naknadno. Pošiljanje ugriznenih oseb na cepljenje v Pasteurjev zavod v Zagrebu ali drugam izven dravske banovine je nezmislno, ker se cepi po vsej državi po istem predpisanem načinu in so vsi dotični izdatki nepotrebni. Tudi se lahko dogodi, da protisteklinski ambulatoriji izven banovine odklonijo cepljenje proti steklini in napotijo ugriznjene osebe v pristojen ambulatorij v območju ugriznjene osebe.

* **V Krki so utonili trije gimnazijci.** Te dni popoldne so odšli trije drugošolci novomeške realne gimnazije, 15letni Stanislav Škofic iz Kamnika, 14letni Ciril Rus iz Krke pri Stični in 13letni Stanko Eršte, sin progovnega nadzornika v Trebnjem, na izprehod proti Krki. Ko so dospeli do obrežja reke pri mestnem mlinu, so našli tam priklenjen čoln, last črkostavca g. Knola, in poskakali vanj. Ker v čolnu ni bilo vesel, so se enostavno poslužili malih desk ter pričeli z njimi veslati. Čeprav se je čoln kmalu strgal z verige, so dečki z deščicami veslali proti sredini Krke. Bili so že kakih 50 metrov nad jezero. Hoteli so preko reke v Ragov log. V svoji razigranosti pa nesrečni brodarji niso opazili, kako je Krka zanašala čoln proti jezu, ki ima močan padec. Še preden so se zavedli usodnega položaja, je voda čoln z nesrečnimi brodarji že zagnala proti jezu in preko njega. V hipu sta padla Stanko Eršte in Stanislav Škofic v vodo in kmalu izginila. V čolnu je ostal le Ciril Rus, ki se ga je krčevito oprijemal in klical na pomoč. Njegove obupne klice so čuli obrežni stanovaleci, ki so takoj sklicali ljudi, da bi rešili obupanega dečka iz njegovega smrtnonevarnega položaja. Z velikim obrežnim čolnom, ki so ga privezali na brv, sta hitela nesrečniku na pomoč jetniški paznik g. Ludovik Tešar in krojač g. Ivan Lumpert. Naposled sta priskočila na pomoč še jetniška paznika gg. Erjavec in Pavlin. Toda zaman je bil vsak rešilni poskus, za katerega so tvegali lastno življenje. Medtem ko so dečka reševali s konopci, čolni in drogovi, so čoln vrtinci in razburkani valovi metali nazaj ob jez. Deček je obupno klical na pomoč. Njegov klic je slišal tudi slaščičarski pomočnik g. Švara, ki je urno sskel sukunjič, skočil v prepereli čoln in se odpravil po vodi do jeza, kjer je napravil tvegan skok iz čolna čez jez v čoln k dečku. Čoln, v katerem je bil deček, je bil že do polovice napolnjen z vodo, a nabralo se je je v njem še več zaradi Švarove teže. Švara je dečka tolažil in mu dopovedoval, da bosta kmalu rešena, toda čoln so valovi tedaj treščili ob jezovo skalo in ga popolnoma razbili. Švara je imel še toliko moči, da je prijel dečka okrog pasu, nato pa sta oba izginila v vrtincu. Ljudje so s strahom čakali, kdaj se spet prikažeta na površju vode. Čez nekaj trenutkov so opazili te glavo reševalca Švare, dočim je deček ostal pod vodo. Švara se je pričel sam obupno boriti za svoje življenje. Na pomoč mu je prihitel jetniški paznik, ki je bil prevezan z vrvo okrog pasu, v čolnu, ki je bil prav tako na vrvi. Čoln so spuščali ljudje po vodi tik do jeza, kjer je g. Pavlin pograbil za roko potapljajočega se Švaro in ga tako rešil gotove smrti. Nezavestnega reševalca so spravili na kopno in domov, kjer leži močno prehlajen. Vsa novomeška javnost je pod globokim vtisom silne nesreče.

* **Smrt mladega posestnika v valovih Savinje.** Nedavno se je pripetila na Bregu pri Celju huda nesreča, 28letni posestnik Matija Štrajhar iz Lise, po domače Miholajnar, je prignal z živinskega sejma na Teharju kravo, ki jo je tam kupil. V družbi nekega znanca je popil v gostilni «Pri mostu» pol litra vina, medtem pa se je krava pred gostilno odtrgala in zbežjala po Bregu in pod železniškim mostom na veliki prod pod Starim gradom. Štrajhar je odhitel za živinčetom, vendar krave ni mogel ujeti, ker je planila v močno naraslo Savinjo in jo preplavala. Dirjala je tudi še po levem bregu proti Zagradu, dočim ji je lastnik sledil na nasprotnem bregu. Štrajhar je pri drugem železniškem mostu stopil v naraslo Savinjo in jo izkušal prebresti. Do sredine struge je šlo vse po sreči, nato pa so ga divji valovi

zalili in ga pogoltnili. Nekaj metrov niže je nesrečni posestnik še enkrat pomolil glavo iz valovja, nato pa izginil brez sledu. Pretresljivi prizor je opazovalo več ljudi, ki pa se niso upali v naraslo vodo na pomoč. Pokojni Štrajhar je bil poročen in se mu je komaj pred dvema tednoma rodil prvi sinček.

* **Smrt mladeniča v Blejskem jezeru.** Te dni se je ob obrežju jezera pri hotelu «Centralu» na Mlinem izprehajal g. Stadler iz Mlinega in opazoval tajajočo se ledeno ploščo na jezeru. Kar nenkrat je zagledal nekaj metrov od brega v jezeru šop las, po natančnem opazovanju pa tik pod površino vode človeško glavo. Takoj je telefoniral na orožniško postajo in poklical ljudi, ki so utopljenca potegnili s kavli iz vode. V utopljenca so spoznali 28letnega progovnega delavca Janeza Mihelača iz Sela pri Bledu. Prejšnji večer je pokojni Mihelač obiskal več gostiln na Mlinem v družbi nekaterih tovarišev. Že se je vračal domov, ko ga je neki tovariš pregovoril, da se vrni nazaj v gostilno. Ko se je po polnoči zopet vračal proti domu, je najbrže hotel še obiskati hotel «Centralu», a je v temi padel preko ograje v jezero in utonil.

* **Smrtna nesreča rudarja.** V soboto se je v rudniškem kamnolomu na Reštanju smrtno ponesrečil mladi in pridni, povsod priljubljeni rudar Anton Pozvek. Doma je bil iz Prekmurja in je bil že več let zaposlen pri senovskem rudniku. S pridnostjo in varnostjo si je prihranil toliko, da je kupil, delno svedeča še na dolg, lastno streho za sebe, ženo in svoje tri otročiče, od katerih je najmlajši star šele pet tednov. V začetku meseca je bila z drugimi vred tudi Pozveku odpovedana služba in bi imel delati le še nekaj dni. Toda ko je prišel v soboto v kamnolom in začel delo, se je utrgal ogromen kamen, se zvalil naravnost nanj in mu razbil glavo. Vsa okolica obžaluje smrt mladega moža in sočustvuje z nesrečno vdovo in sirotami, ki so izgubile svojega skrbnega reditelja.

* **Požar na Smuki.** Dne 3. t. m. ponoči je nenadno začela goreti na Smuki na Kočevskem domačija, katere lastnik je támošnji šolski upravitelj g. Samide. Ogenj, ki je uničil hišo in gospodarsko poslopje, je zanela najbrže hudobna roka.

* **Zgodnja strela je zanela požar.** Te dni je bila pri Kranju huda nevihta, med katero je strela udarila v Srednjem Bitnju v visoko hruško in tik ob Pintarjevi hiši preskočila v sobo, kjer je oplazila bolešno Pintarjevo ženo. Na njerio vpitje je prihitela tašča, ki je bolnico z velikim trudom spravila v vežo, kjer sta obe onemogli zaradi dušičnega dima in odkoder ju je rešil sosed. Vse poslopje je bilo naenkrat v plamenu, tako da razen živine niso rešili skoro ničesar. Zaradi hudega vetra se je vnela tudi hiša sosedu Zontarja. Bati se je bilo, da se požar razširi še na vsa sosedna poslopja, kar pa so preprečili domači gasilci, ki so bili z motorko takoj na mestu. Na pomoč so prihiteli tudi gasilci iz Stražišča, Kranja in Žabnice.

* **Požar v Stari Oselici.** Dne 6. t. m. ponoči je v Stari Oselici do tal pogorela lesena hišica, last Marjane Peterneljeve. Lastnica trpi precejšnjo škodo, ki pa je k sreči vsaj delno krita z zavarovalnino. Vzroki požara niso znani.

* **Požar v Slivnici.** Pred kratkim je ogenj uničil v Slivnici stanovanjsko hišo in gospodarsko poslopje Franca Šobernika. Nesrečnemu posestniku so zgoreli tudi seno, slama, žito in velika zaloga živeža. Na pomoč so prihiteli gasilci iz Hotinje vasi in Framu, ki pa niso mogli dosti pomagati zaradi velikega pomanjkanja vode.

* **Uboj iz ljubosumnosti.** Nedavno se je v Tolstem vrhu pri Mislinju zaradi ljubosumnosti odigrala žaloigra, ki je zahtevala smrtno žrtev. Pri posestniku Rošerju je služil za hlapca Rudolf Višner, ki je gojil ljubezen do domačega dekleta. Z Višnerjem je tekmoval Josip Oder, hlapec pri sosedu Ramšaku. Usodnega dne se je Višner nadejal, da pridë zvečer Oder pod dekletovo okno. Zato si je že opoldne nabrusil star nož, da zvečer prežene svojega tekmeča. Zvečer, ko je Oder res

prišel pod dekletovo okno in govoril z dekletom skozi okno, se je v temi približal Višner in zasedil svojemu tekmeču nož v stegno, potem pa zopet izginil v temo. Ranjenec je po preteku nekaj minut pod oknom izkrevavel in umrl. Tu ga je pozneje našel že mrtvega drugi Rošerjev hlapec Jeromel. Drugi dan se je ubijalec sam javil sodišču v Slovenjgradcu, kjer so ga zaslišali in pridržali v zaporu.

* **Velika nesreča s signalno patrono.** Trije otročki v starosti od 6 do 8 let so našli pri Trziču v bližini trziške železnice signalno železniško patrono in jo radovedno ogledovali od vseh strani. Mali Liborček Pirc jo je vzel v roke in izkušal predreti v njeno osrčje. Ker ni šlo zlepa, jo je položil na tla in na njo udaril s kamnom. Patrona se je razletela z močnim pokom in nevarno ranila Liborčka. Patrona mu je raztrgala desno lice, ožgala obe roki, ranila spodnji život in poškodovala tudi obe nogi. Poškodovanca je dal odpeljati očetov delodajalec, tovarnar Glanzmann, s svojim avtom v ljubljansko bolnico.

* **Elektrika je ubila 12letnega fanta.** Na praznik Oznanjenja Marije Device se je zgodila v Dobrni huda nesreča. 12letni sinko g. Ternovška je po neprevidnosti prijel za električno žico, višje od Mastnakove vile. Tok je dečka v trenutku usmrtil.

* **Zločinski požig na Dravskem polju.** Požigalska roka neti po Dravskem polju požare drugega za drugim. Komaj so se ohladila pogorišča v Zlatoličju, že so ognjeni jeziki pokončali v Hajdini pri Ptuju osem poslopij. Požar je nastal zvečer v gospodarskem poslopiju posestnika Franca Zupaniča. Ogenj se je bliskovito razširil ter preskočil na hišo posestnika Ivana Nadelsbergerja in v kratkem času je gorelo osem poslopij, last obeh imenovanih posestnikov. Na pomoč so prišli domači, nato še ptujski in šentjanški gasilci in pričeli gasiti. Žal pa so bili gasilci navezani le na vodo iz vodnjakov, katere so motorke kmalu izpraznile. Ker ni bilo mogoče požara pogasiti, so se vrgli gasilci na omejitve, da niso postale še sosednje hiše žrtev ognja. Škoda znaša nad 100.000 Din, krita pa je le delno z zavarovalnino. Ljudstvo je na vsem Dravskem polju silno razburjeno, ker se še doslej ni posrečilo kljub vestnemu iskanju odkriti zločincev, ki netijo požare.

* **Uboj v Jarenini.** Nedavno je prišlo v Jarenini do pretepa, pri katerem je zadel neki hlapec 45letnemu viničarju posestnika Ferka, Francu Straussu, tako silen udarec s kolom preko glave, da je Strauss obležal v nezavesti. Od udarca mu je počila lobanja. Straussa so prepeljali v mariborsko bolnišnico, kjer so ga zdravniki izkušali ohraniti pri življenju, vendar je bil njihov trud zaman in je Strauss umrl zaradi poškodb.

* **Prepoved zahajanja v krème.** Okrožno sodišče v Mariboru je prepovedalo Adolfu Dimniku, pekovskemu mojstru, stanujočemu pri Sv. Lenartu v Slovenskih goricah, zahajati v krème za dobo enega leta (do 23. februarja 1933.). — Antonu Drnovšku, rudarju v Zagorju, je prepovedano zahajanje v krème za dve leti (do 26. marca 1934.). — Okrožno sodišče v Celju je prepovedalo Jožefu Čoklu, stanujočemu kot viničarju v Sladki gori, zahajati v krème za dobo dveh let (do 1. aprila 1934.).

* **Obsodba zaradi uboja.** Iz Kamnika poročajo: Te dni se je pred sodnikom poedincem dr. Jermanom vršila razprava o žalostnem fantovskem pretepu, ki se je vršil 18. avgusta preteklega leta v neki kamniški gostilni. Omenjenega dne zvečer so sedeli v gostilni pri «Bundru» svatje z ženinom Miho Uršičem, po domače Tinačem iz Stranj. V kuhinji gostilne so sedeli mesar Jože Možek in mesarska pomočnika Peter Peternel in Matevž Pogačar, oba uslužbena pri mesarju Grčarju. Nekdo iz gostilniške sobe je z vodo polil trojico mladih mesarjev. Peter je skočil nato v sobo in polil s pivom ženina in nevesto. To je seveda dalo povod za pretep. Pogačar in Peternel sta stekla na dvorišče, svati z ženinom in njegovim očetom pa za njima. Pred vodnjakom je Peter dobil po glavi hud udarec, ki mu je napravil 9 cm dolgo rano od čela proti temenu.

Zdravnik je odredil takojšen prevoz v bolnico, kjer so ugotovili, da je rana smrtno nevarna, ker je imel Peter globoko vdrtu lobanjo. Peter je z vso doslednostjo trdil že v Kamniku, med prevozom v bolnico in v bolnici, da ga je udaril ženinov oče Janez Uršič s stolicco po glavi, svatje in nekatere druge priče pa so trdile, da je Petra zadel na glavo kamen, katerega je vrgel Matevž Pogačar. Peter Peternel je po enem tednu v bolnici zaradi dobljene rane umrl. Obsojeni so bili: Janez Uršič na deset, Mihael Uršič na sedem, Matevž Pogačar in Jože Možek pa na osem mesecev zaporu.

* **Obsodba razpečevalcev ponarejenih tisočakov.** Te dni je bila pred polno dvorano stola sedmorice v Zagrebu razglašena po predsedniku senata Marjanoviću obsodba razpečevalcev ponarejenih tisočdimarskih bankovcev. Marija Goretičeva iz Trsta, ki je v mesecu septembru lani razpečala 16 ponarejenih tisočakov, je bila obsodena na pet let robije, na globo 300 Din in na izgubo meščanskih pravic za štiri leta. Anton Torba je bil obsodjen na tri leta robije, 300 Din globe in izgubo meščanskih pravic za tri leta. Ostali obtoženci so bili oproščeni.

* **Zasledovan požigalec.** Jugoslovenska oblastva so na proširjo avstrijskih oblastev pričela zasledovati nekega Petra Rozmana, ki se je rodil menda nekje v celjski okolici. Ta Rozman je bil zaposlen pred devetimi leti kot mlinarski pomočnik v nekem mlinu v Hargelsbergu pri Lineu. Rozman je po naročilu lastnika mlina, ki bi rad prišel do zavarovalnine, mlin zažgal. Rozman je leto pozneje zahteval od svojega prejšnjega gospodarja večjo vsoto denarja. Ljudstvo v linški okolici govori tudi, da je bil Rozman umorjen, da tamkajšnja oblastva ne bi mogla pojasniti požiga.

* **Zasledovan parček.** Po deželi se potikata neki Martin Čerenak, 34 let star gozdni delavec, doma iz okolice Celja, in njegova priležnica 33-letna Marija Jurčeva. Parček je izvršil v zadnjem času nešteto tatvin in prevar. Čerenak, ki je tudi vojaški ubežnik, se izdaja pod najrazličnejšimi imeni, kakor Mlinarič, Perc, Čonč. Orožniki tatinsko dvojico zaman zasledujejo.

* **Pretep pri žganjekuhi.** Pri posestniku Ivanu Petroviču v Pacinju so kuhali žganje. Kakor je to že navada, so se pri žganjekuhi sestali domači fantje. Zaradi preobilo užitega žganja so se začeli prepirati. Iz prepira je nastal pretep, ki se je končal tako, da je obležal Franč Poharič v mlaki krvi. V bolnišnici, kamor so ranjenca prepeljali, so ugotovili hude poškodbe. Orožništvo zasleduje storilce. Značilna je okolnost, da je nesrečni Poharič šele pred kratkim zapustil bolnišnico, kjer se je zdravil zaradi poškodb, dobljenih od razletele se granate.

* **Smrt neznanca v mariborskih policijskih zaporih.** Te dni se je v mariborskih policijskih zaporih zastrupil z octovo kislino neki aretiranec. Vse dosedanje prizadevanje mestne policije, da bi ugotovila istovetnost mladega moža, je ostalo brezuspešno.

* **Štiri leta za uboj.** Pred malim kazenskim senatom v Mariboru se je moral zagovarjati 19letni Leopold Šmigove iz Leskovca zaradi uboja. Obtožnica mu je očitala, da je 20. novembra lani usmrtil posestnikovega sina, 20letnega Matevža Drevenska, s tem, da ga je z nožem zabodel v levo stran vratu. Leopold Šmigove je bil obsodjen na štiri leta robije.

* **Odškodnina za ukraden plug.** Posestniku in trgovcu v Črnomlju g. Klemencu je bil pred leti ukraden skoro nov plug. Storilca takrat niso mogli izslediti. Te dni pa je dobil g. Klemenc po pošti nakazanih 500 Din z dopisom brez podpisa, naj sprejme ta znesek kot odškodnino za ukradeni plug.

* **Uboj v Šikolah.** Te dni je v Šikolah pri Cirkovcah na Dravskem polju ustrelil posestnikov sin Fran Habjančič posestnikovega sina Konrada Lovrenčiča, ki je obležal na mestu mrtev. Vzrok umora je bilo staro sovraštvo med obema fantoma. Habjančiča so orožniki aretirali in odvedli v ptujske sodne zapore.

* **Prebivalstvo Češkoslovaške prištedi letno na obutvi 1,200,000.000 Kč.** Podjetje Baťa je izdalo zanimivo statistiko o prihranku češkoslovaškega prebivalstva na izdatkih za obutev. Po tej statistiki znaša letna poraba obutve v Češkoslovaški 30 milijonov parov čevljev. Zaradi popolne racionalizacije v proizvajanju obutve pri firmi Baťa je povprečna cena pasameznega para čevljev za 30 odstotkov nižja, kar znaša za vse prebivalstvo 900,000.000 Kč letnega prihranka. Znatne prihranke je opaziti tudi pri popravilu. Po gornji statistiki imajo prebivalci v Češkoslovaški okoli 50,000.000 parov razne obutve, katero popravljajo najmanj dvakrat na leto. Tako je tudi tu novo uvedena metoda v načinu popraviljanja obutve omogočila, da je povprečna cena za vsako popravilo nižja za 3 Kč, kar znaša skupno vsoto 300,000.000 Kč. Po teh podatkih znašajo celotni prihranki prebivalstva Češkoslovaške na obutvi na leto 1,200,000.000 Kč.

* **Madison Square garden v Češkoslovaški.** Baťa gradi na svojem sedežu največjo dvorano v Češkoslovaški za sportne in društvene prireditve. Poleg največjega kinematografa in največjega hotela, ki se dozidavata v Zlinu, se bo to mesto sedaj odlikovalo tudi na sportnem polju. Zlinski Madison Square garden bo velika dvorana s prostorom 1000 kvadratnih metrov, v kateri se bodo lahko prirejale boksarske tekme, teniške tekme in druge sportne prireditve. Dvorana bo zgrajena tako, da jo bo zelo lahko preurediti v plesno dvorano in za javno telovadbo, a po potrebi se bodo v njej vršila tudi javna predavanja. Tehniški bo urejena popolnoma dovršeno s prostranimi galerijami, z moderno urejenimi kopalnicami in z veliko garderobo.

Mravlje, ki napadejo slona

Neki ameriški raziskovalec, ki se je dolgo mudil v srednjeafriških pragozdovih, opisuje v svojem potopisu potujoče mravlje, pojavljajoče se v ogromnih množicah od senegalske obale preko Konga tja do Angole. Te vrste mravelj, dolgih nad 1 cm, se boje vse zveri tako, da jih obide nepopisna groza, čim jih začutijo v bližini.

«S črno potujočo mravljjo sem se seznanil pred leti,» pripoveduje raziskovalec, «ko sem potoval s šestimi zamorci skozi goščavo. Naenkrat je prvi nosač zatulil od bolečine in odskočil tako naglo, da se je zaletel v svojega tovariša za hrbtom. Čim so nosači videli, za kaj gre, so začeli besno teptati z nogami. Potem so se ozrli po meni, kaj bom storil. Zgledal sem pred seboj okrog 5 cm širok črn trak, ki se je premikal po stezici. Bil je dolg in obstajal je iz samih mravelj. Sredi te procesije so bile temnordeče mravlje delavci, ki so zelo hitro ubirali svojo pot. Na obeh straneh so pa spremljale delavce mravlje vojaški z velikimi kleščami. Vsak vojak je zavil od časa do časa dobra dva metra v stran in srdito dvigal klešče. Čim je bilo pa ozemlje dobro preiskano, so se vračali vojaški glavni koloni.

Tudi jaz sem naenkrat kriknil od bolečine in začel teptati z nogami. Nekaj mravelj mi je že lezlo po telesu in srdito so se mi zagrizle v rame. Sesale so iz moje kože kapljice krvi in čutil sem, kako mi izžigajo rane z ostro kislino. Drugo zopet so se zagrizle globoko v usnje mojih čevljev in njihove klešče so obtičale v usnju, ko sem telesca odtrgal. Tam, kjer so se mi zagrizle v meso, so mi iztrgale iz telesa tudi drobne koščke kože.

Domačini so mi pravili, da so potovale mravlje nekoč mimo njihove naselbine nepretrgano 16 dni in noči. Bila jih je ogromna množica. Potujoče mravlje jedo samo meso. V nasprotju z drugimi mravljami se ne zanimajo za sladkor. Navadno jedo gosenice, črve in žuželke. Ker pa prodirajo do vrha največjih dreves in preiščejo vsak list, žive drobne ptice v neprestanem strahu pred njimi. Vsaka oslabela žival postane njihova žrtev. Niti slon se jih ne otepe. Mravlje pokrijejo vse njegovo orjaško telo in njihovim ostrim kleščam ne more več kljubovati. Oberejo ga prav do kosti.»

* Pri boleznih ledvic, seči, mehurja in danke omili naravna «Franc Jožefova» grenčica tudi silne težkoče pri potrebi v zelo kratkem času. Spričevala iz bolnišnic potrjujejo, da je «Franc Jožefova» voda, ker olajša potrebo brez bolečin, zelo priporočljiva za redno upravljanje za stare in mlade ljudi. «Franc Jožefova» grenčica se dobiva v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

IZ POPOTNIKOVE TORBE

NOVA SOKOLSKA ČETA V PODZEMLJU.

Metlika, aprila.

V Podzemlju je doslej živahno delovalo prosvetno društvo «Bela Krajina», ki je pa nedavno sklenilo, da se razide in da se namestu njega osnuje sokolska četa.

V ta namen se je v emi preteklih nedelj vršil sestanek, na katerem je bil izvoljen pripravljalni odbor, da preskrbi vse potrebno za ustanovni zbor. Kmalu potem se je vršil ustanovni občni zbor, ki ga je otvoril predsednik pripravljalnega odbora, posestnik br. Alojzij Skala, in nazdravil vrhovnemu zaščitniku sokolstva, Nj. Vel. kralju, in starosti SKJ, prestolonasledniku Petru, ter predlagal, naj se belokrajinskemu rojaku, prvemu podstarosti SKJ, bratu Ganglu, pošlje pozdravno pismo. Nadalje je pozdravil Sokole iz Metlike, ki so se v lepem številu udeležili zbora, in poročal o pripravljalnem delu odbora za ustanovitev čete, ki šteje 59 članov in 10 članic.

Pri volitvah je bila izvoljena naslednja uprava: starosta Alojzij Skala iz Podzemlja, podstarosta Anton Pezdirc z Grma, načelnik Janez Zudič iz Krivoglavic, podnačelnik Franc Pezdirc z Grma, tajnik Viktor Kure z Grma, prosvetar šolski upravitelj Matko Ljubič iz Podzemlja, blagajnik Miko Črnič iz Boginje vasi, odborniki: Jože Milavec iz Krivoglavic, Janez Judnič iz Gršič, Franc Bajuk iz Primostka, Jože Zugelj iz Dobravice, Janez Plut iz Dobravice, Anton Muc iz Zemlja, Miko Črnič iz Boginje vasi, Jože Rozman iz Boršta, Martin Šegina iz Prilozja in Jože Kristan z Otoka; revizorji: Anton Štefanič in Marko Žugelj iz Podzemlja in Anton Križan z Otoka, častno razsodišče: Jože Milavec iz Krivoglavic, Janez Rožaman iz Boršta in Jože Zugelj iz Dolenjih Dobravice. Ustanovljeni so bili tudi odseki, in sicer dramski, pevski in tamburaški.

Tajnik Sokola iz Metlike, br. Maksimilijan Vilfan, je imel predavanje o zgodovini sokolstva in o kmetu in sokolstvu. Izvajanju br. predavatelja so člani čete živahno pritrjevali.

V imenu sreskega načelstva je pozdravil novo sokolsko četo br. Tončič iz Metlike. Karlovska sokolska župa je pooblastila metliško društvo, naj jo zastopa, ker je župna uprava zadržana s pripravami za župni občni zbor.

Po določitvi članarine in živahnem razgovoru, ki se je razvil o bodočem delu nove čete, je bilo sklenjeno, da bo četa pod okriljem metliškega društva in da bo tudi pri njem prvič nastopila ob proslavi 25letnice obstoja matičnega sokolskega društva v Metliki 12. junija letošnjega leta. Nato je novoizvoljeni starosta čete zaključil zbor.

Pred šolo smo se še slikali, a novoizvoljeni odbor je imel polno dela in dolgotrajne razgovore z zastopniki iz Metlike zaradi potrebnih navodil glede začetnega delovanja. Dogovorili so se, da bo prednjaški zbor iz Metlike redno pošiljal v Podzemelj po enega prednjaka. Novi sokolski četi kličemo krepki: Zdravo!

MORAVŠKE NOVICE.

Deklica je utonila. — Poizkušen vlom v kmetško hišo. — Prodaja dnevnika «Jutra».

Moravče, aprila.

Sneg, ki je ob veliki noči še odeval moravško dolino, se je začel po praznikih nenadno topiti. Zbog naglega kopnenja so hitro narasle vode, med drugimi tudi potok Rača, ki izvira v Češnjicah pod graščino in teče mimo tuštanjskega

gradu proti Sv. Andreju, kjer zavije v ozko sotesko. Tu se je prejšnji teden pripetila huda nesreča, katere žrtev je postala osemletna Marica Kofolova, učenka drugega razreda moravške ljudske šole. Nabirala je z drugimi otroki cvetlice na solnčnem pobočju pod cerkvijo Sv. Andreja. Šumenje naraslega potoka je privabilo otroke v dolino, kjer so strmeli v peneče se valove, ki so pljuskali od brega do brega. Deklica se je sklonila, da bi si umila roke, pri tem pa je omahnila tako nesrečno, da je padla v kalno strugo. Otroci so vpili na pomoč, a niso mogli nikogar priklicati. Deklica se je nekaj časa borila z valovi, potem pa jo je pogoltnil vrtnec. Našli so mrtvo pri jezcu bližnjega mlina. Pogreba se je udeležila vsa šolska mladina z zastavo.

Raznim neprilikam, ki tarejo našega kmeta, se pridružuje tudi strah pred vlomilci. Takim nevarnostim so izpostavljene osobito hiše ob potih na samotni. Tako je ono noč začul posestnik Požar v Češnjicah zunaj hiše sumljivo ropotanje. Kmalu nato je zašklopotalo okno; nekdo je zamajal omrežje in pošepnil tovarišu: «Mislim, da ni nikogar notri.» Zatem je zastavil drog, da bi odrinil železje. Tedaj se je oglasil gospodar, ki je ležal v tisti sobi. Potepina sta se ustrašila in zbežala. Sosedov pesju je spremil do bližnje hiše, kjer sta zopet opazovala okna in vrata. Pa tudi tu nista imela sreče.

Naše časopisje se po moravški dolini zelo povoljno širi in dobiva nove bralce. Prav radi čitamo «Domovino» in druge poučne liste; nudj pa se nam tudi priložnost, da si od časa do časa kupimo «Jutro», ki ga prodaja g. Mihael Peterc v prostorih Zadrúžnega doma. «Jutro» je najbolj razširjen slovenski dnevnik, ki prinaša mnogo zanimivega štiva. Vsakdo, ki se v trenutkih odih rad zabava in pogleda nekoliko po svetu, naj si kupi vsaj nedeljsko številko «Jutra», ki stane samo 2 Din in izide vselej v večjem obsegu.

PROSVETNO DELOVANJE SREDIŠKEGA SOKOLA.

Središče ob Dravi, aprila.

Delavno sokolsko društvo v Središču ob Dravi je proslavilo 6. marca 100letnico Tyrševega rojstva z lepo izvajano igro Manice Komanove «Krst Jugovičev» v režiji br. Vittorija. V uvodnem govoru je br. Vittori podal kratek opis življenja in delovanja velikega Čeha in ustanovitelja sokolstva dr. Tyrša.

Dne 29. marca se je vršil koncert glasbenega odseka pod vodstvom marljivega kapelnika brata Martina Kocjana, ki že 25 let požrtvovalno sodeluje pri sokolski godbi. Pod njegovim vodstvom je izvajala godba več težjih kompozicij; posebno sta ugajala: «Kalif iz Bagdada» in Serafinikov «Venček narodnih pesmi». Koncert so še povzdignile točke konservatoristov gg. Ivana Žižmonda in br. Dušana Vargazona. Mlada konservatorista sta žela obilo priznanja. Obisk je bil še dokaj zadovoljiv.

Dne 3. in 4. t. m. je vprizoril dramski odsek našega Sokola v režiji br. Vittorija veseloigro v treh dejanjih «Maškerado». Igra je bilo dobro naučena in izvrstno podana. Brat Vittori v vlogi Poularda je bil kakor vedno na višku. Izredno sta ugajali sestra Marija Plavšakova v vlogi Serafine in sestra Mira Brenčičeva v vlogi Suzane. Brata Dogša Vladko in Veselko Jože v vlogah Justereja in Blanshona sta istotako svoji vlogi prav dobro rešila. Tudi sestra Vesenjalkova in brat Stajnhaber v vlogi zakonske dvojice Bershona nista zaostajala. Med odmori je igral sokolski orkester pod vodstvom dirigenta brata Vittorija.

Sto predstav je končana letošnja gledališka sezona, ki je nudila 10 predstav doma in eno gostovanje v Ormožu. Da je bilo v tej sezoni podanih tako lepo število dramskih uprizoritev, je predvsem zasluga našega neumornega sokolskega delavca in režiserja br. Srečka Vittorija in članov dramskega odseka.

Dne 17. aprila priredi sokolski pevski zbor ob priliki svoje desetletnice pod vodstvom br. Čulka

devetj vokalni koncert. Večer bo posvečen naši lepi narodni pesmi. Vabijo se vsi prijatelji Sokola in lepe pesmi.

POLJANSKO PISMO.

Poljane nad Škofjo Loko, aprila.

Zima se le počasi poslavlja od nas, zaradi česar je kmetijsko delo zelo zaostalo. Upamo, da nas bo sneg menda zdaj pustil pri miru.

Tudi pri nas čutimo beraško nadlogo, posebno po obcestnih vaseh. So poklicni berači in taki, ki sedanjo krizo izrabljajo za izgovor, da lahko ljudje nadlegujejo. Nekateri pa še celo obetajo, če se ne bo obrnilo na bolje, da bodo šli tja in vzeli, kjer bo kaj. Gotovo so težavni časi sedaj in mnogo je res potrebnih, toda beračijo skoro brez izjeme potepuhi, ki nikdar drugo bili niso kakor potepuhi.

Pri nas imamo sedaj nekake spore zaradi pešpotov, odnosno steza. Prizadeti posestniki se pritožujejo, da se jim pohodi in potepta preveč zemljišča, in hočejo kratkotalno vse steze odpraviti po svojih zemljiščih. Drugi pa ugovarjajo, češ, da že hodijo po imenovanih stezah 40, 60 in tudi 70 let. Delati široke steze in celo voziti po njih, je res krivično, ampak starih ozkih poti ne smemo odpraviti in se tudi po postavah ne dajo kar tako ukiniti. Vedno vabimo k nam izletnike in letoviščarje, ki se nas bodo kar kmalu začeli ogibati, če jih bomo nagnali v cestni prah in blato.

Kakor čitamo, se pripravljajo res umesten zakon za razdolžitev kmetov. Zakon bo dal priliko vsem, ki so zadolženi, da se opomorejo. Upniki s tem ne bodo izgubili denarja, samo tirati ne bodo mogli ob neugodnih časih, kakor sedaj, svojega dolžnika na kant, kakor se je dosedaj dogajalo. Prav tako smo veseli novih trošarinskih predpisov, ki so v pripravi. Še bolj smo pa zadovoljni, ker se je odpravil tako zvani žitni monopol, ki nam je povzročal nešteto neprilik. Moramo res priznati, da se vlada in narodno predstavništvo zelo brigata za ljudstvo.

V ostalem je pa tudi pri nas kriza na vseh koncih in krajih. Občutijo jo vsi kmetje, delavci in obrtniki.

HALOŠKO PISMO.

Sv. Barbara v Haloza h, aprila.

Vsako leto na Jožefovo so se fantje navadno stepli. Letos je to izostalo. Vsa čast jim! Da pa ne bi ta stara navada čisto izumrla, sta se drugega dne, na cvetno nedeljo, spoprijeli dve deklini kar za kiti. Ljudem, ki so ju gledali, se ta prizor ni videl posebno lep.

Po dolgi zimi se je odprlo delo. Ljudje režejo, kopljejo in hitijo. Zraven pa morda preveč pijejo vino, ki ga je tu še precej. Gostilničarji in vinski trgovci, zglasite se pri nas! Vinska trgovina bo olajšana, ko bo stopil v veljavo novi trošarinski zakon.

Tukajšnja sokolska četa pod novo upravo marljivo deluje. Vsak teden po dvakrat člani redno telovadijo. Tudi nam četa večkrat nudi kakšno igro. V nedeljo 20. marca je Sokol priredil v šoli lepo uspešo Tyrševu proslavo z zelo pestrim sporedom.

Dne 1. aprila nas je zapustil učitelj br. Trobiš, ustanovnik Sokola in bivši njegov načelnik. Odšel je na novo službeno mesto v Komendi. Hvala mu za njegovo nesebično in požrtvovalno delo v prid Sokola.

V terek 29. marca se je dogodila v našem trgu posebna nesreča. Otroci so se igrali Japonce in Kitajce. Pri «ofenzivi» je bil hudo ranjen deček M. B. Obstrelil ga je tovariš S. P. Dečka, ki mu je krogla predrila vso obleko in ostala pod rebri, so takoj peljali k zdravniku, kjer je bil operiran in so mu kroglo odstranili.

Na velikonočni ponedeljek se je vršilo v gostilni g. Antona Korenjaka sadjarsko predavanje. Predavatelj je bil od kmetijske šole pri Sv. Juriju ob južni železnici. Žal je imel avtobus zamudo in so se ljudje že po večini razšli, preden je prišel predavatelj.

Za posmrtninsko zavarovanje je bil tu velik dirindaj. Ljudje so z zadnjimi parami plačevali premije, a zdaj trpe škodo. Brez dela zaslužiti je hudo.

VELIK POŽAR NA DRAVSKEM POLJU.

Št. Janž na Dravskem polju, aprila. Predzadnji torek okoli 7. ure zjutraj je nastal v gospodarskem poslopju posestnika Alojzija Petka v Staršah, občina Št. Janž na Dravskem polju, požar, ki je na mah objel vse poslopje, da je bilo vsako reševanje nemogoče. Ker je pihal močan veter, se je vnelo tudi v bližini stoječe gospodarsko poslopje sosedja Franca Petka. Ljudi se je polastil silen strah, da ne bi pogorela vsa vas, ker so hiše blizu druga poleg druge in krite po večini s slamo.

Veter je zanesel ogorke tudi na slamnato streho sosedne hiše posestnika Antona Ekarta, ki se je vnela in pogorela do tal. Ekertovi so si komaj rešili golo življenje.

Na kraj požara so takoj prispeli domači gasilci, vendar pa je bilo gašenje zaradi vročine dvanajstih gorečih poslopij silno težavno. Gašenje je oviralo tudi to, da ni bilo v bližini vode in so jo morali črpati iz sto metrov oddaljene Drave. Ogenj je po vrhu uničil vso krmo za živino, nadalje vse gospodarsko orodje in razne gospodarske stroje.

Ker leži vas nizko ob Dravi, požar ni bil na daleč viden in ga niso opazila sosedna gasilna društva. Škoda, ki jo cenijo na več kakor 200.000 dinarjev, je le delno krita z zavarovalnino. Sumijo, da je požar podtaknila zlobna roka požigalca, ki straši že dlje časa po Dravskem polju.

SHODI POSLANCA SPINDLERJA.

Šmarje pri Jelšah, aprila. Tudi v nedeljo je narodni poslanec gospod Spindler bil v našem srezu na dveh velikih shodih: v Stoprcah zjutraj po maši, kjer se je zbralo nad 150 občanov obojega spola, popoldne pa v Žetalah, kjer je tudi bilo najmanj toliko ljudi. Z zanimanjem je ljudstvo na obeh zborih poslušalo poročili svojega poslanca, ki je polagal račun o dosedanjem delu narodne skupščine, senata in vlade ter o načrtih za delo v prihodnjih mesecih. Na obeh shodih je narod tudi priznal potrebo tesnega sodelovanja v enotni, močni organizaciji in se pridružil vsedržavni JRKD. Ustanovili sta se krajevni organizaciji: v Stoprcih pod predsedstvom župana g. Vinka Jeriča, v Žetalah pa pod vodstvom posestnika in gostilničarja g. Frana Svenška. V obeh odborih so sami ugledni možje in mladeniči.

TREBANJSKO ŽIVLJENJE.

Trebnje, aprila.

Veliko noč smo srečno preživeli, bilo je še dovolj potic, le sneg je kazil pomladno oblačilo. Komaj pa je malo posijalo solnce, je bilo vse v vodi. Temenica je na daleč naokrog preplavila zemljo in imeli smo pravo jezero po ravnini do Ponikev. Zvečer smo poslušali bučanje vod, da nas je bilo prav strah. Sedaj pa je že bolje. Pravijo, da bo letos dobro raslo. Bog daj, da bi bilo res tako!

Kmetijska nadaljevalna šola v Trebnjem je pred dnevi zaključila drugi letnik. Zaključna slovesnost, ki se je vršila na veliko sredo, je pokazala, da ta šola vedno bolj pridobiva na zanimanju. Gojenci so prejeli po kratkih izpitih letne izkaze. Poleg učencev in učiteljstva so se udeležili slovesnosti tudi člani kmetijsko-nadaljevalno-šolskega odbora in starši. Sresko načelstvo je zastopal g. Filipič, zaključil pa je slavje predsednik odbora, banovinski svetnik in župan g. Zupančič.

Tudi podružnica Kmetijske družbe in Strojna zadruga se prav zadovoljivo gibljeta. Posebno pohvalno je, da so stopili kot člani v prvo vsi letošnji učenci kmetijske nadaljevalne šole. Vsi kmeti bi se morali okleniti svojega strokovnega društva. Posnemajte mladino!

Trebanjska občina je prejela znatne množine koruze, ki jo je razdelila med siromašne občane. Da se v še večji meri podprejo številni siromašni kmeti, je tukajšnja Posojilnica in hranilnica darovala za nabavo koruze 4000 Din. Za ta denar je občina kupila koruzo in jo brezplačno razdelila med najrevnejše v občini. Pač hvale vreden čin posojilnice v Trebnjem. Z enako prošnjo se je občina obrnila še na Posojilnico v Prosvetnem domu, a žal ni imela sreče.

Organizacijo nove stranke bomo tudi pri nas ustanovili. Pripravljalni odbor že deluje za občni zbor, ki bo v nedeljo 17. t. m. popoldne v tukajšnji občini. Pridružite se nam! Prav tako je na poti ustanovitev strelske družine, ki bo imela tudi v najkrajšem času svoj občni zbor. Obema mnogo uspehov v Trebnjem!

Sokol je slovesno proslavil 100letnico rojstva dr. Tyrša, ustanovitelja sokolstva, s slavnostno akademijo, ki je bila zelo lepo obiskana. Prav tako je bila obiskana tudi igra, ki so jo podali v splošno zadovoljstvo Sokoli iz Št. Janža kot gosti na našem odru. Nedavno je bil v društvu ustanovljen mešani pevski zbor, ki ima v načrtu že javni nastop. Lepo se razvija tudi mladinski pevski zbor. Oba vodi učiteljica sestra Vida Dereanijeva.

Predzadnjo nedeljo se je vršil v Trebnjem na Marofu zbor sokolskih prosvetarjev in načelnikov (načelnic) okrožja, na katerem se je podal načrt dela za bodoči mesec. Pregledale so se vse vaje na orodju za tekme in predelale so se proste vaje za zlete. Mirenko okrožje priredi svoj okrožni zlet v Št. Janžu 5. junija v zvezi z okrožnimi tekmami. Tudi za Prago so se vršili razgovori. Zbor sta obiskala iz novomeškega okrožja župni načelnik brat Papež in okrožna načelnica sestra Cibiceva.

Tukajšnjo finančno kontrolo je zapustil dosedanji starešina g. Fran Ogrič, ki je odšel na svoje novo mesto v Ljubljani. Tu je bil skoro šest let. Zelimo mu v Ljubljani mnogo zadovoljstva! Na njegovo mesto je prišel te dni iz Semiča g. Miha Zdravič, ki je svoje posle že prevzel. Kot dobrega sokolskega delavca in vrlega naprednjaka ga prav toplo pozdravljamo v svoji sredi.

Našo postajo sta zapustila prometnika g. Rebec in g. Leskovar, ki sta odšla v Južno Srbijo, prišel pa je na njujno mesto z Brezovici pri Ljubljani g. Labore, ki mu velja enak pozdrav!

Se to: 24. t. m. bodo igrali trebanjski šolarji v Prosvetnem domu igrico «Pehto». Vabljeni vsi!

PREKMURSKI GLASNIK

Desetletni načrt sreskega cestnega odbora v Murški Soboti. V minilem mesecu se je sestal sreski cestni odbor v Murški Soboti in sestavil delovni program za bodoče desetletje: 1.) Cesta Grabanoš—Radenci—Petanjci—Gederovci. Gradba železnobetonskega mostu čez Muro pri Petanjcih in preložitev ceste zaradi novega mostu. Stroški bi znašali okrog 3.000.000 Din. 2.) Cesta Murška Sobotič—Martjanci—Boreča—državna meja. Pri tej pridejo v poštev gradbe železnobetonskih mostov na Lendavi in občini Dankovcih in izravnave vzponov in njih preložitev v Mačkovecih in v Otovcih. 3.) Martjanci—Berkovci—državna meja. Gradba železnobetonskega mostu pri Martjancih in preložitev ceste v Fokovcih in Prosenjakovcih. Stroški 1.650.000 Din. 4.) Cesta Krajna—Sotina. Stroški 310.000 Din. 5.) Murška Sobotič—Petanjci. Izravnava krivin in razširjenje ceste pri Spodnjih Petanjcih. Stroški 300.000 Din. 6.) Dolnja Lendava—Dobrovnik—Bellinci—Murška Sobotič—Zetinci. Gradba železnobetonskega mostu pri Rankovcih. Stroški okrog 200.000 Din. 7.) Pertoča—Boreča—Hodoš—Dolenci. Preložitev klancev in gradba železnobetonskih mostov na več krajih. Stroški okrog 2.100.000 Din. 8.) Mačkoveci—Domanjševci—Krčica. Stroški okrog 1.440.000 Din. 9.) Černelavci—Bodonci—Gornja Lendava. Gradba železnobetonskega mostu v občini Polani čez Lendavo. Preložitev ceste pri Bodoncih in prelo-

žitev vzpona in serpentina. Stroški okrog 2.475.000 Din. 10.) Nova gradba ceste Domanjševci—Šalovci. Stroški okrog 3.000.000 Din.

Smrt zaslužnega prekmurskega gospodarskega delavca. Te dni so položili v Murški Soboti k večnemu počitku upokojenega nadučitelja g. Aleksandra Verteša, ki je mnogo storil za povzdigo narodnega blagostanja v najsiromašnejšem delu Prekmurja, na Goričkem. Najbolj se je pokojnik udeleževal v sadjarstvu in vinogradništvu. Na tisoče sadnih drevesc je prišlo iz njegovega vrta med ljudstvo zastoj. G. Verteš je tudi vzpodbujal in učil ljudstvo na nešteti predavanjih. Uspehi niso izostali. Vidni so in bodo dobro vidni ob marsikateri koči na Goričkem. Kot neumoren delavec v vseh gospodarskih društvih je pokojnik dosegel za Prekmurje marsikaj dobrega. Ko se je ustanovila leta 1925. v Murški Soboti podružnica Kmetijske družbe, je bil prvi v njenih vrstah in se je kljub starosti z mladeniško svežostjo lotil dela. Dlje časa je bil tudi njen predsednik. Za vse svoje zasluge je bil izvoljen za častnega člana in mu je poklonila Kmetijska družba v Ljubljani diplomo v znak priznanja za njegovo neumorno in uspešno delo na polju kmetijstva. Časten mu spomin!

Iz Rogoševceev nam pišejo: Tukajšnja društva, kakor Sokola in tamburaško društvo «Glas Prekmurja», je zadel hud udarec zaradi premestitve bratov, odnosno članov. Najhuje pogrešamo tovariša Zmagoslava Felicijana in tovariša Jožefa Višnerja, ki sta bila ustanovitelja zgoraj navedenih društev in sta ves čas marljivo delovala na prosvetnem polju. Najlepša zahvala gg. Felicijanu in Višnerju, ki nam ostaneta v trajnem spominu. — K tukajšnjemu oddelku finančne kontrole je premeščen preglednik g. Ivan Bizjak iz Rogoške Slatine.

Iz Ženavej nam pišejo: Na pobudo šolskega upravitelja g. Karla Skergeta smo tudi pri nas ustanovili gasilno društvo. Pristopilo je k društvu 21 članov, ki so si izvolili za načelnika in poveljnika šolskega upravitelja g. Karla Skergeta. Društvo se bo gotovo lepo razvijalo. — Tujina nam uničuje naše najboljšje moči, cvet naše domovine. Pred dnevi je preminil v Buenos Airesu v Argentini 26letni Kalmat Balek, edini sin našega župana g. Aleksandra Baleka. Hudo je prizadela ta vest nas vse, posebno pa seveda pokojnikove svojce. Nihče ne ve, kako je umrl, ali je našel smrt v tovarni, kjer je delal, ali kje drugje. Vemo samo, da ga ni več in da je umrl nenadno. Domovina, kdaj boš imela dovolj kruha za vse, da ne bo ubijala tujina naših ljudi? Bodí mladeniču lahka tuja zemlja, njegovim svojcem pa naše iskreno sožalje!

Uboj po neprevidnosti. Pred dnevi se je pripetil v Srednji Bistrici pri Črensovcih žalosten dogodek. Žrtev neprevidnosti je postal osemdesetletni posestnik Martin Klajderman, ki je bil s svojima vnukoma, nad dvajset let starima fantoma zaposlen pri sekanju drv na dvorišču. Med delom se je med obema fantoma vnel prepir, ki je nastal iz šaljivega medsebojnega zbadanja. Beseda je dala besedo in prišlo je do spopada, ki pa ni bil videti preveč resen in nihče ni mislil, da se bo tako žalostno končal. Vmes je posegel stari oče, ki je menda izkušal razgreta fanta pomiriti. Starejši fant je mahal okrog sebe z nekim drogom in zadel starega Klajdermana od zadaj po glavi tako močno, da se je sicer še precej močan starček zgrudil in čez nekaj ur izdihnil, ne da bi se zavedal.

Požar v Dolgi vasi v Prekmurju. Nedavno ponoči je nastal požar v Dolgi vasi. Goreti je začelo pri posestniku Jožetu Totu, ki je imel še ne čisto dograjeno novo, z opeko zidano hišo. Družina je stanovala v eni sobi, v drugi, ki ima okna še obita z deskami, pa je imel gospodar spravljeno seno. Tudi gospodarsko poslopje še ni bilo dograjeno in je imel Tot živino v začasnem hlevu. Domačim in sosedom se je posrečilo s težavo rešiti samo živino, nekaj živeža, vino in nekaj orodja. Vse drugo je zgorelo in je škoda zelo občutna za revno družino. Orožniki so prijeli nekó sumljivo osebo, ki je baje priznala požig.

NAŠI NA TUJEM

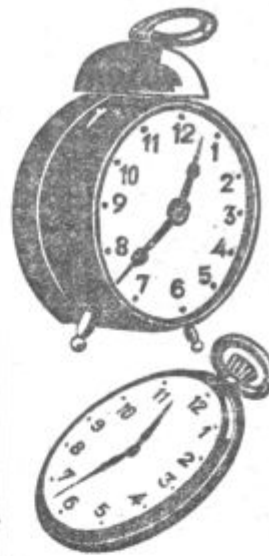
Novice iz Amerike. Jadranska straža v New Yorku je nedavno sklicala prvi sestanek svojih članov in prijateljev. Prireditev je bila lepa manifestacija jugoslovenskih naseljencev za rojake v Primorju. Na sporedu so bile slovenske, hrvatske in srbske pesmi. Koncertne točke sta izvajala znana pevca Milko Blažević in Ivan Ribič. Lep je bil pogled na skupino narodnih noš. — V Calumetu je umrl Jakob Butala, star 75 let, doma z Griča v Beli Krajini. V Ameriki je bil 45 let in je ves čas rudaril v Calumetu. Zapušča tri odrasle sinove in tri omožene hčere. — V Ridgewoodu je preminil Peter Petek v starosti 58 let, po rodu iz Doba pri Kamniku. Pobralla ga je huda želodčna bolezen. V Ameriko je prišel kot štirinajstleten deček. — V okolici Clevelanda so našli zmurnjenega Franca Martinčiča. Bil je vdovec, star 55 let in doma z Blok na Notranjskem. — V Calumetu je preminil Matija Grahek, star 74 let, po rodu iz črnomeljskega okraja. — V Chicagu je umrl Tomaž Golob, bivši glavni nadzornik Slovenske narodne podporne jednote. — V Clevelandu je nagle smrti umrl rojak Janez Beljan v starosti 46 let. Doma je bil v občini Brodu ob Kolpi, kjer zapušča mater, brata in sestro. V Cleveland je prišel pred 19 leti. — Iz Jolietta poročajo, da je tamkaj umrl Anton Nemanič, bivši gostilničar in lastnik pogrebnega zavoda. Bil je eden prvih Slovencev, ki so prišli tjakaj. V Ameriko je prišel pred 50 leti. — Slovensko tako zvano Miheličevo pisarno in urad za pošiljanje denarja v Slovenskem narodnem domu v Clevelandu je prevzel Avgust Kolander, ki je že šest let vodil to podjetje.

prav plitvo. Ta lepa poletna cvetlica se zelo lepo poda kot obrohek ob potih.

Za kuhinjo

Orehova krema. Mešaj v loncu in na štedilniku, da se zgosti: 20 dek sladkorja, pol litra sladke smetane in šest rumenjakov. Ko je krema gosta, jo mešaj še dalje, da se popolnoma shladi. V drugi skledi ali kotličku pa stolci četrt litra sladke smetane, stolčeni smetani primešaj dve žlici sladkorja in deset dek sesekljanih orehov. Eno deko želatine (dobiš jo v drogeriji ali v vsaki večji trgovini) raztopi v dveh žlicah mlačne vode. Nato primešaj k shlajeni kremi stolčeno smetano, raztopljeno želatino in dve žlici ruma ali močne črne kave ali pa vanilovega likerja. Skledo ali model namaži z oljem in zlij kremo vanj, nato pa postavi za nekaj ur na led ali v mrzlo vodo, da se strdi.

Mesni sir. Ostanke od govejega mesa, telečje pečenke, svinjske pečenke in klobas, vsega skupaj tri četrti kile, zmelj na stroju. Deset dek svinjskih ali telečjih jeter zreži, jih na masti in čebuli dobro prepraži in tudi zraven zmelj. Dve žemlji namoči v mleku, otisni in pretlači skozi sito, enako očisti dve sardeli in ju pretlači; dve žlici kaper sesekljaj in vse skupaj primešaj k mesu. Četrť kile slanine zreži na drobne kocke in jih dodaj mesu, nato pa vse skupaj malo osoli, popopraj in dodaj malo kumne in zelenega peteršilja. To vse skupaj dobro zmešaj. Kozo dobro namaži z mastjo in stresi noter pripravljeno zmes, jo dobro potlači in speci. Pečeno in hladno zreži na tanke kose kakor klobaso. Zrezane kose zloži na krožnik, okoli pa naloži trdo kuhana in na polovico zrezana jajca in kisle kumarice.

Zelo zadovoljni

boste z uro, katero kupite v trgovskem domu Stermecki, ker ta bo dobra in poceni.

Pišite še danes po novi, veliki, ilustrirani cenik!

Iz niklja anker remontoar 40 Din, remontoar graviran 53 Din, tula posrebrena 120 Din, zapestna ura 91 Din, budilke 30, 45, 60 Din, stenske ure 62, 130, 140 Din, stenske ure s kukavico 180, 260 Din.

TRGOVSKI DOM STERMECKI

CELJE št. 97

Cenik zastonj!

tolovaji zahtevajo še nadaljnjih 50.000 dolarjev, sicer otroka ne izroče njegovim staršem.

× **Prosilci za krvniško službo.** Mesto krvnika na Madžarskem je izpraznjeno. Bilo je že razpisano in človek bi ne verjel, koliko ljudi se poteguje za ta poklic. Na razpis službe krvnika je prišlo mnogo prošelj, med njimi tudi prošnje treh žensk. Večina prosilcev je iz vrst brezposelnih, toda med njimi so tudi izobraženi možje. Nekaj posebnega so razlogi, ki so napotili dve ženski, da se potegujeta za krvniško mesto. Ena je izjavila, da bi rada postala krvnica zato, da bi se mogla osvetiti možkim, ker so jo nesramno varali. Druga kandidatka bi se pa rada osvetila morilcem za svojo mater, ki jo je ubil neki cigan. Tretja prosilka nima osebnih teženj, pač pa je prepričana, da ima za krvniški posel zelo dobro usposobljenost, ker je kot prodajalka na trgu vajena javno nastopati. Možkih, ki bi radi prevzeli krvniške posle, se je priglasilo nad 100.

Listnica uredništva

Sv. Barbara v Halozah. V zadnji listnici uredništva zavrjnjenega dopisa nam ni poslal g. Anton Plohl, kakor morda kdo pomotno misli.

ZA SMEH IN KRATEK ČAS

Prebrisanec.

Mati: «Kaj te ni sram, da spiš tako dolgo?»
Sinček: «Veš, mamica, sanjalo se mi je, da sem izgubil kapo, pa sem jo tako dolgo iskal.»

Opravičilo.

Zena: «Nezaslišano, čutil si dobro, kako so ti v gneči izvlekli iz žepa denarnico in nisi prijel tata!»

Mož (ponižno): «Oprosti, mislil sem, da si to bila ti.»

Posebna nagrada.

Gospa: «Sijajno, gospod slikar, našo muciko ste naslikali tako lepo, da bi človek mislil, da je živa. Cim skoti mlade, dobite enega mladiča kot posebno nagrado. Moj mož tudi želi, da bi slikal še mene.»

Slikar: «Z največjim veseljem, milostiva, sam brez posebne nagrade...»

ŽENSKI VESTNIK

Zlati mak

Zlati mak je pravemu maku zelo soroden. Cvet je podoben maku, in tudi so mu nazobčani listi modrozeleni barve. Skupno z navadnim makom ima to lastnost, da ga ne moremo presaditi. Sejati ga moramo na določenem mestu, in ko sadike nekoliko odrastejo, ga prepulimo na 25 centimetrov vsaksebi; pustimo le velike in lepo razvite rastline, slabe pa s korenino vred izpulimo.

Cveti zlatega maka so podobni cvetom tulipana, le da so bolj ploščati. Njegovi cveti se odlikujejo po zelo pestrih barvah. Najlepša med vsemi je vrsta, znana pod imenom «Mikado», ki ima škrlatnooranžno barvo brez prave primere. Druge vrste pa imajo cvete temnozlate, svetlorumene, mesnorumene ali pa lepo rjave barve.

Zlati mak pa ima tudi to prednost, da zelo dolgo cvete in se v tem bistveno razlikuje od vrtnega ali poljskega maka, ki cvete le štiri do pet tednov. Ta mak cvete od junija pa do pozne jeseni, dokler ga ne pomori slana. Sejemo ga zgodaj spomladi. Ker pa je precej odporen, ga lahko sejemo tudi septembra meseca, le da ga moramo potem preko zime nekoliko zavarovati. Tako cvete jeseni vsajeni zlati mak že ob koncu meseca maja.

So pa tudi vrste s polnimi (dvojnimi) cvetovi. Toda te vrste manj obilno cvetejo, zato pa se v vazah drže zelo dolgo in dobro. To je tudi ena izmed prednosti, ki odlikuje zlati mak od navadnega maka, ki se odrezan drži zelo slabo in malo časa.

Ta mak ima tudi zanimive posebnosti. Cvet je odprt le od 10. ure zjutraj do 4. ure popoldne. Čašica ima obliko čepice, ki jo cvet, ko se razcvete, privzdigne in sname.

Tudi gléde na zemljo zlati mak ni prav nič izbirčen. Najbolj mu prija rahla in bolj peščena zemlja na solnčni legi. Če ga sejemo spomladi, sta marec in april najprimernejši čas, vendar ga lahko sejemo še maja meseca. Najprimerneje je, če sejemo mešane vrste. Seme vsejemo redko in

ZANIMIVOSTI

× **Strašno bljuvanje ognjenikov v Južni Ameriki je opustošilo cele pokrajine.** V nedeljo je nastal v južnoameriških Andih potres, ki ga je spremljalo bljuvanje starih že napol ugaslih ognjenikov. Posebno silno je pričel bljuvati ognjenik Tinquiririca. Nad vso Argentino in Čilejem sta se pojavila tema in močan dež pepela. Ognjeniško ozemlje je malone docela odrezano od sveta. Telefonske in brzojavne zveze s prizadetimi kraji so prekinjene, tako da o katastrofi ni zanesljivih vesti. Tema in oblaki pepela so med prebivalstvom v Buenos Airesu in v Montevideu povzročili silno razburjenje. Buenos Aires je oddaljen 1300 km od potresnega ozemlja. Zaradi tega strokovnjaki mislijo, da je strašna nesreča zavzela velik obseg. Nedvomno je mnogo mest in naselbin porušeni in sta potres in lava zahtevala tudi mnogo človeških žrtev. Po nepotrjenih vesteh bljuvajo tudi Des Cabezado in drugi ognjeniki, ki so že desetletja mirovali. Čilska vlada je odposlala več letal v ognjeniško področje, da doženejo, koliko škode je povzročila katastrofa in kakšen je položaj v prizadetih krajih.

× **Iskanje Lindberghovega otroka.** Ugrabljenje Lindberghovega otroka še vedno ni pojasnjeno. Od dne ugrabljenja pa do danes je imel svet priliko, slišati toliko najrazličnejših vesti, da si ni mogoče ustvariti razsodnega mnenja o tej zapleteni zadevi. Edino, kar drži, je to, da je držalo že na dan ugrabitve: Lindberghov otrok je še vedno v oblasti drznih tolovajev. Kje pa je in če je še živ, ne ve nihče razen tolovajev. Za najbolj verjetno smatrajo, da so roparji otroka že koj prvi dan spravili na ladjo, ki sedaj plove nekje izven meja ameriških voda. Nedavno je odrinilo iz newyorškega pristanišča več parnikov obalne straže, ki bodo izkušali izslediti ono tajinstveno ladjo. Roparji so stopili v zvezo z Lindberghom že koj prve dni po ugrabitvi in izjavili, da bodo otroka, kakor hitro bo plačana odkupnina, spravili na krov parnika, ki ga bo zapeljal v neko ameriško pristanišče. Tu ga bodo starši lahko spet našli. Kakor poročajo, je Lindbergh že plačal roparjem 50.000 dolarjev, toda

Neprijeten medklic.

Na slavnostnem sestanku Dobrodelnega društva je med drugimi nastopil kot govornik tudi gospod Mevža.

«Spoštovani zborovalci!» je pričel svoj govor, njegov sinček pa je zaklical: «Joj, mamica, tudi naš očka se upa govoriti!»

Zadovoljen je.

Ravnatelj: «Kako se vam godi, Zmikovič? Katero kakšno pritožbo proti obstoječim razmeram v kaznilnici?»

Kaznjene: «Ne, ne, sem povsem zadovoljen. Dela nič, jedi dovolj. Vaša kaznilnica je zelo priporočljiva! Kadar se bom zopet pregrešil zoper paragraf, prosim, da me zopet pošljete semkaj.»

Zlobno.

Čizmička: «Mislim da je trideset let za žensko najlepša starost.»

Brus: «Da, zlasti, če jih ženska ima že štiri-deset...»

Nevoščljivost ali kaj.

Lizi: «Draga prijateljica, kupi si tudi tak plašč, kakršnega imam jaz. Gotovo bi se ti izvrstno prilagal in mladi gospodje bi bili prepričani, da si mojih let.»

Suzi: «Ne kupim ga, ker ne maram, da bi me mladi gospodje imeli za starejšo, kakor sem...»

Lepo petje.

Ona: «Dragi možek, zakaj vedno skozi okno gledaš, kadar jaz pojem?»

On: «Ker ne maram, da bi ljudje mislili, da te tepem...»

Usodno znamenje.

A: «Ali je tvoja žena levična?»

B: «Ne vem. Zakaj to vprašaš?»

A: «Ker je tvoje levo lice vedno tako rdeče.»

MALI OGLASI

Brezobrestna posojila

za zidavo, odkup obstoječih vknjižb itd. daje Zagrebška stavbeno-kreditna zadruga, zastopništvo v Ljubljani, poštni predal 507. 121

Tednik «Zabavni list»

Stražišče pri Kranju. Vsaka številka samo 1 Din. Zahtevajte brezplačne ogledne številke! 95

Čevljarskega vajenca z dežele

sprejemem pod dobrimi pogoji. Martin Kaplan, Ljubljana, Zvonarska ulica št. 9. 127

Dve lepi posestvi prodam

pod zelo ugodnimi pogoji. Eno, ležeče ob bano-vinski cesti, sestoji iz zidane hiše, gospodarskega poslopja in dveh oralov zemlje z nasadom razno-vrstnega sadnega drevja, drugo pa je oddaljeno 25 minut od ceste ter sestoji iz hiše z gospodarskim poslopjem in okoli 12 oralov zemlje. — Josip Božič, Stope št. 35, pošta Sevnica. 120

Mlin in malo posestvo

vzame v najem Zmajšek, Zagorje ob Savi, Toplice št. 22. 129

POZOR!

Jakob Golobič, Gradnik, pošta Semič, prodaja krasno hišo z gospodarskimi poslopi, vinogradom, gozdi in njivami v skupni izmeri 16 ha. Cena po dogovoru. 125

Nov poklic

za dame in gospode z opremo ple-tilstva v hiši. Zajemčen mesečni zaslužek 1500 Din, ker odkupimo izgotovljeno pleteno blago. plača-mo mezdo za pletenje in dobav-ljamo prejo za podelavo. Pišite še danes po gratis prospekte pod naslovom: Domača pletarska industrija št. 8. — Josip Kalš, Maribor, Trubarjeva ulica št. 2.

112 let je že stara
KRAJSKA
HRANILNICA

ki se imenuje sedaj

HRANILNICA
DRAVSKE
BANOVINE
LJUBLJANA

KNAFLJEVA ULICA št. 9

Tu naložite na najboljše obresti svoje prihranke.

Za vloge in vse obveznosti hranilnice jamči vsa dravska banovina z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo.

Najvarnejša naložitev denarja.

Najvišje obrestovanje.

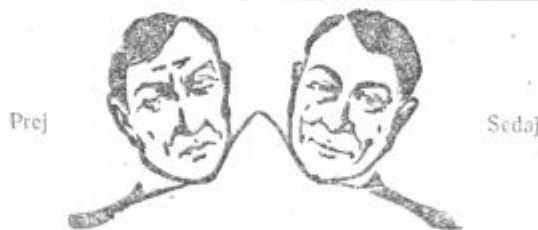
Razprodaje

gramofonov, plošč, šivalnih strojev, koles pri nas ni, le

cene smo globoko znižali

„APOLO“ - Ljubljana

Miklošičeva cesta št. 4 — Palača „Grafike“.
Zahtevajte cenik! Oglejte si zalogo!

Prej

Sedaj

Prava uteha
za živčno obolele

je moje pravkar izšlo objasnenje V njem se objasnjuje večletna izkustva o raz ogib, postanku in lečenju živčno obolelih. Ta evangelij zdravja pošiljamo vsakomur, ki ga bo pismeno zahteval od niže navedenega naslova. — Na tisoče zahval dokazuje nepobitni uspeh ne-umornega in vesinega raziskovanja v blaginjo trpečega človeštva. Oni ki pripada, o

veliki četi živčno bolnih,

in vsi oni, ki trpe na raztresenosti, tugi, oslabljenju spomina, nervoznih bolečinah v glavi, napadnih jeze, želodčnih motnjah, preveliki občutljivosti, trganju v členkih, splošni ali delni oslabiljenosti in nešteti drugih pojavih bolezni morajo zahtevati mojo knjižico utehe!

Oni, ki jo bodo pazljivo prečitali, bodo prišli do radostnega spoznanja, da obstoja enostavna in edina pot do zdravljenja in življenske rado-sti. — Ne odlašajte in pišite še danes!

Ernest Pasternack, Berlin SO

Michaelkirchplatz Nr. 13., Abt. 88.

Kdor oglašuje,
ta napreduje!

Najnovije dvokolo z motorčkom 1/2 K. S., dvokolesa, šivalni stroji, otroški vozički, vozički za igra in posamezni deli najceneje. Ceniki franko.

„TRIBUNA“ F. B. L., tovarna dvokoles in otroških vozičkov Ljubljana, Karlovška cesta št. 4.

Zelo cenen nakup manufakturnega blaga za moška in ženska oblačila

M. H. SKOFIC

Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 17.

Izbera je velika, blago najboljše kakovosti, cene pa najnižje. Cenjeno občinstvo je vabljeni, da si pred nakupom ogleda blago v tej novi trgovini. Prepričano bo, da cenejšega in boljšega blaga obenem ne more dobiti drugod. 128

FURMANI!

„Lu-lu-lu-luštna je mo-moja fu-fu-fu-furenga“ je vedno govoril furman, ki so mu rekli „veseli Jaka“.

Ampak govoril je čisto resnico, kajti veseli Jaka je uporabljal pri furanju štrange, uzde in vrvi samo take, ki imajo privezan listek s pajkom iz Grosupljega. Na to je pri nakupovanju vedno dobro gledal in je bil zato vedno dobre volje kot spom-ladi tiček na veji.

Ta varstvena znamka

garantira za najboljšo kvaliteto. — Zahtevajte vse vrvarske izdelke samo s to znamko.

Živinorejcem

priporočamo zanje jako koristno knjigo

Prva pomoč
ponesrečenim živalim.

Napisal jo je živinozdravnik prof. dr. Kern. Okrašena je s 93 zelo poučnimi slikami in ima nasledno vsebino:

Sestava živalskega telesa, zdravila, obkladki, masiranje, drgnjenje, o načinu, kako se žival prisili, da je mirna, o dvi-ganju padlih ali bol-nih živali, o ranah ter kaj je storiti v raznih slučajih nagle obolesti, ko pri poškodovanju rogov, poškodbi kopa in zakovanju, pri prisču med parklji, opeklini, strelji, zlomu kosti, zvrtju, izčlenjenju, izpadu porodnice in maternice, izpadu danke, vnetju vimena, driski, zaprtju, koliki, nape-njanju goved in ovac, pri tuhih pred-

metih v požiralniku, pretresu možgan, solnčarici, nevarnosti zadušitve, zastrupitvi, ozebljenju, postopanju s popkom, mrzlici, omedlevici, kužnih boleznih itd.

Vsak lastnik živali, ki se hoče obvarovati škode pri ponesrečenih živalih, bi moral imeti to knjigo. Knjiga, ki velja s poštnino vred Din 36-50, se naroča

v knjigarni Tiskovne zadruge v Ljubljani

Selenburgova ulica št. 3